PSALMI,

SEV

PRECATIONES

D. IOAN. FISHERI

Episcopi Roffensis.

ACCESSIT IMPLO-
ratio diuini auxilij contra tentationem ex Psalmis Dauidis,
Per Th. Morum.

LVGDVNI,
Apud Sebastianum Gryphium.
M. D. LXXII.

BRITISH
MUSEUM

PSALMVS PRIMVS, AD IMPE-trandam remiſſionem peccatorum.

Dominator Domine, Deꝰ omnipotẽs, magne & terribilis, qui cælum, terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt, verbo tuo feciſti.

Cuius potentia irreſiſtibilis, & miſericordia ſuper omnia opera tua.

In ditione tua vniuerſa ſunt poſita, anima omnis viuentis, & ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu miſereris cui volueris, & clemens es, in quem tibi placuerit.

Cõſilium tuum in ſempiternum perſiſtet, & omnis tua voluntas fiet.

Tua eſt potentia, & imperium & gloria, qui es ſuper omnia, & per omnia, & in omnibus nobis.

Pater miſericordiarum, & Deus omnis gratiæ, paciſque ac conſolationis, qui non vis mortem impij, nec delectaris in

perditionibus animarum.

O Deus, misericordia diues, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos, etiam cùm inimici tui essemus, vnigenitum filium tuum Iesum Christum misisti in hunc mundum, vt omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æternam:

Miserere mei, miserere mei, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secũdum multitudinem miserationum tuarum, dele transgressiones meas.

Laua me, Deus sancte, ab iniquitate mea, & ab immunditijs meis purga me.

Scelera enim mea agnosco Domine, & iniustitias meas contra me pronũtio.

Confiteor aduersum me impietatem cordis mei, nam erga te cor perfidum semper habui ac rebelle.

Filius infidelis, & exasperans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater sancte, peccaui in cælum & coram te, neque iam sum dignus vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meę, & mentitus sum in omnibus iustitijs tuis.

Reuerſus ſum à vijs tuis, vt facerem malum in conſpectu tuo, impiè egi, & iniquè me geſſi, relinquens mandata tua, & detrahens correctioni tuæ.

Auerti me, & nō cuſtodiui fœdus tuū, ambulaui in via non bona poſt cogitationes meas, eligens ea, quæ tu noluiſti.

Non te metui, Domine Deus omnipotens, neque vultum tuum reueritus ſum, inobediens fui, & ceruicem meam induraui.

Frons meretricis facta eſt mihi, neſcio erubeſcere, ecce loquor ad te, ſed facio malè magis ac magis.

Deſerui bonum, retrorſum abij, non poſui ſpem in te Deo factore meo, ſed aliundè præſidium & ſecuritatem parans.

Araui impietatem, iniquitatem meſſui, comedi fructum mendacij, quia confiſus ſum in via mea.

Proieci legem tuam poſt tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à ſtudijs meis prauis.

Non dedi cor vt reuerterer ad ſemitas tuas, te enim agnoſcere nolui, at impegi propter iniquitatem meam.

Non ſum reuerſus ad te in toto cor-

de meo vsque in hunc diem, sed mendaciter, & quemadmodum fidem frangit mulier viro suo, sic fidem fregi tibi, ô Domine Deus.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit, de malo ad malum transiens post concupiscentias cordis mei prauas.

Tu scis omnia Domine, quo modo irritaui te in adinuentionibus meis malis, & vniuersa mea delicta à te non sunt abscondita.

Exosam habui disciplinam tuam, & sermones tuos proieci retrorsum.

De malitia mea pœnitentiam non egi, sed prævalui in vanitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniustitiam operatæ sunt manus meæ.

Loquutus sum iniquitatem, & dolos parturiui, meditatus sum cum corde meo verba mendacij, & consumpta est in vijs meis veritas.

Adsuefeci linguam meam loqui vanitates, perficiens voluntatem carnis & cogitationum, studia & adinuentiones meæ contra te Domine Deus, vt prouocarem oculos maiestatis tuæ.

Vidisti hæc omnia Domine,& tacuisti, sed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiasti me, & diuisus es à me iam multis diebus.

Tradidisti me in desideria cordis mei, vt ea facerem,quæ non conueniunt.

Vę mihi,quòd recessi à te,multa mihi calamitas,quoniã flagitiosè vitam duxi.

Væ mihi desertori, vt facerem consilia,& non ex te,& perficerem cogitationes, sed non ex spiritu tuo: propterea congregationes peccati super peccatum.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos,& pudor faciem meam obtegit.

Et tu Domine Deus,quare obliuisceris mei, & tam diu continues misericordiam tuam à me?

Suscipe causſam meam post longam iram tuam: misericors enim es, ne irascaris obsecro in perpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miserum & abiectum, qui nomen tuum suppliciter inuocat.

Reuertere aliquantulum, Domine Deus, & exorabilis esto super sceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, & secũdũ iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne ostendas potentiam tuam in miserum, nec eum, cui nulla est virtus, tam durè persequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, & iuxta promissa tua, recipias me in gratiam tuam.

Tuus enim ego sum, Pater iuste, quem pretioso suo sanguine redemit vnicus tibi Natus.

Et iam abominatur anima mea vitam meam, & te iudicẽ omnium veniã peto.

Humilio me sub potenti tua manu, quoniam quum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obsecrans te Domine Deus omnipotens, pro bonitate tua, vt facias mecum iuxta magnam misericordiam tuam.

Confundor & erubesco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea ascenderunt in conspectum tuum.

In te, in te Pater peccaui, & quod malum est in oculis tuis admisi, multa siquidem est iniquitas mea coram te. Profe-

ctò in te preuaricatus sum ab incunabulis meis vsque in hunc diem, iugiter faciens malum ab vberibus matris meæ.

En ego in iniquitate genitus sum, & peccato inquinatum enixa est me mea mater.

Granum enim seminis mali seritur in corde meo, & ab eo quantum impietatis pullulauerit vsque ad hunc diem?

Transgressiones meæ mecum sunt, & hucusque fero opprobrium adolescentię meæ.

Ecce Domine sub peccato vænundatus sum, & non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum, illud non ago, sed quod odio mihi est malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei apposita est ad malum omni tempore, ab adolescentia mea.

Et quare morior in peccatis meis Domine Deus omnipotens? quùm tibi non sit voluntas vt moriatur impius, tantùm vt reuertatur, & viuat.

Tu etenim bonus es & propitiabilis, qui etiam indignos saluas iuxta magnam

miſericordiam tuam.

Quanquam enim inſuſtentabilis ſit ira ſuper peccatores cõminationis tuæ, immẽſa tamen & imperueſtigabilis miſericordia promiſſionis tuæ.

Tu feciſti miſericordiam in millibus à retro temporibus, quò magnum redderes nomen tuum, quemadmodum etiam nunc permanet.

Patres antiqui in anguſtijs ſuis ad te clamauerunt, & tu liberaſti eos: in te ſperauerunt, & non ſunt confuſi.

Cùm non haberent vltrà, quod agerent, hoc ſolùm reſtabat, vt oculos ſuos ad te dirigerent.

Saluaſti eos propter nomen tuum, vt oſtenderes in eis fortitudinem tuam.

Multis vicibus prouocabant te iniquitatibus ſuis, & ad iracundiam concitauerunt bonitatem tuam.

Et quum tribulationem eorum & eos ſupplices tibi vidiſſes,

Recordatus pacti tui, pœnituit te, iuxta multitudinem miſerationum tuarum.

Miſerere mei, miſerere mei ô Domine Deus omnipotens: nam miſer & in-

fœlix ego ſum, ſana me obſecro, quem percuſſiſti propter iniquitatem meam.

Anima mea vehementer turbata eſt, & tu Domine, quouſque non reſpicies?

Quouſque reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne in perpetuum? quo vſque auertes faciem tuam à me?

Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ Domine, quas firmâſti in veritate tua?

Num iam deſines miſereri Deus? aut reprimes per iram bonitatem tuam?

Num proieciſti in æternum, vt nunquam poſthac ſis placidus?

Et manus tua non eſt inualida, quin iuuare poteſt: nec grauatæ aures tuæ, vt audire renuant.

Quandiu voluam cogitationes amaras cum animo meo? quanto tempore dolor cor meum torquebit?

Quouſque tandem ſuperabit me inimicus meus? reſpice & exaudi me ô Domine Deus.

Illumina oculos meos: diutiùs enim obdormiui in morte, & prævaluerunt aduerſum me iniquitates meæ.

Reuertere Domine, reuertere, vt eripias animam meam, & ſaluum me

facias propter magnam misericordiam tuam.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis & gratiæ.

In morte quænam erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi?

Viuens, viuens, ipse te laudabit, & notam faciet misericordiam tuam.

Domine, in ira tua ne arguas me, neque in furore tuo vltionē de me sumas.

Ne iacias ad me tela tua, neque aggraues super me manum tuam.

Iram tuam diutiùs tuli, & de calice furoris tui plus satis bibi.

Non est sanitas in carne mea, à facie iræ tuæ, nulla mihi pax à facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & velut pōdus immane quotidie me premunt.

Fœtorē exhalant cicatrices meę, propter stultitiam meam.

Miser sum, & abiectus à facie tua, omni die mœrens ingredior.

Anima mea plena est immunditijs, & in me toto nihil est sanum.

Hinc fit, vt inimici mei crudeliùs me

perſequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabundum eſt, & fortitudo mea à me receſſit.

Domine, notum eſt tibi deſiderium meũ, & neceſſitas mea te minimè latet.

Propitius eſto peccatis meis propter temetipſum, ô Domine Deus omnipotens, & ſcelera mea coram te deleantur: nam ſecundum bonitatem tuam promiſiſti pœnitentiam remiſſionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui Domine miſerere mei, & ſolue tuam erga me indignationem, & tum verè iuſtus agnoſcêris in verbis tuis, & vinces quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annuntiabitur immenſa tua gratia, quum miſertus fueris eorum, qui non habent vnde glorientur in conſpectu tuo.

Et bonitatẽ tuam diſcent omnes habitatores terrę, quum beneſeceris nobis propter nomen magnũ tuum, & non ſecundum vias noſtras malas, neque iuxta ſcelera noſtra praua.

Profectò Domine Deus, ſi non multi-

plicaueris miſericordias tuas erga nos, non viuificabitur ſeculũ cum eis qui habitant in eo, & ſi non donaueris de bonitate tua, quomodo erigantur illi, qui iniquitatem fecerunt, de peccatis ſuis?

Miſerere mei, miſerere mei, ô Pater bone, & noli diutius mecum iraſci propter nomen magnum tuum.

Et propter nomen ſancti filij tui Ieſu, quem miſiſti propitiationem pro peccatis noſtris per fidẽ in ſanguine ſuo, propitius eſto mihi peccatori.

Ecce pater ſancte, ecce puerum tuum, quem elegiſti: en dilectum tibi filiolum, in quo bene complacitum eſt animæ tuæ, ponens ſpiritum tuum ſuper eum, & mittens eum, vt euangelizaret pauperibus, vt ſanaret contritos, vt conſolaretur omnes lugentes, & prædicaret captiuis indulgentiam, & cæcis viſum.

Ecce paruulum tuum, qui natus eſt nobis: ecce filium tuum, qui datus eſt nobis, cui etiam non pepercíſti, ſed pro omnibus ad mortem tradidiſti, oblationẽ & hoſtiam in odorem ſuauitatis.

Verè languores noſtros ipſe in cor-

pore ſuo tulit, & dolores noſtros ipſe portauit.

Infirmatus eſt propter peccata noſtra, & vulneratus propter ſcelera noſtra.

Diſciplina pacis noſtræ irruit ſuper eum, & liuore ſuo vulnera noſtra ſanata ſunt.

Omnes nos quaſi oues errauimus, vnuſquiſque in viam ſuam declinauit, & tu Domine poſuiſti in eo iniquitates omnium noſtrûm, percutiens ipſum propter ſcelera populi tui.

Corpus ſuum dedit percutientibus, & genas vellentibus, faciem ſuam non auertit ab increpantibus & conſpuentibus in eum.

In dilectione & miſericordia ſua perditos redemit, pacificans per ſanguinem crucis ſuæ, quæ in cælis, & quæ in terris ſunt omnia.

Tradidit in mortem animam ſuam, & pro tranſgreſſoribus preces effudit.

Reſpice clemẽtiſſime pater, quiſnam ille qui paſſus eſt, & reminiſcere obſecro pro quibus paſſus eſt.

Hic eſt enim innocens ille, quẽ (quum

essemus peccatores) pro nobis ad mortem dedisti: num non multò magis iustificati, nūc in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum?

Si reconciliati tibi sumus (quùm adhuc inimici essemus) per mortem filij tui, an non multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius?

Ecce agnum immaculatum, qui peccata mundi tollit, cuius pretioso sanguine redempti sumus de iniquitatibus nostris.

Ecce mitissimum innocentem, qui tanquam ouis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, os suum non aperuit.

Ecce vnicum tibi natum, quem etsi ex omnipotente virtute tua genuisti, meæ tamen infirmitatis participem fieri voluisti.

Qui cùm in forma Dei esset, nec rapinā arbitratus esset se æqualē Deo, semetipsum exinaniuit, formā serui accipiens, & in similitudine carnis peccati venieris, damnauit peccatum in carne, humilians semet ipsum, tibi pater vsque ad mortem crucis: illícque chirographū, quod

aduersum

aduersum nos erat decretum, delebat,& tollens de medio suffixit illud cruci, in qua expolians principatus & potestates, traduxit confidenter,palàm triumphans, eos in semet ipso.

Reduc,Domine Deus,oculos tuę maiestatis super opus ineffabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum Natū toto corpore extensum.

Obluitra partes omnes à vertice capitis vsque ad plantam pedis, & non inuenietur dolor sicut dolor illius.

Attende, pie Pater, dilecti tibi Filioli caput venerandum,horridis circumseptū spinis,diuinū vultum viuo vndique spargens cruore.

En impube flagellatur corpus,nudum tunditur pectus,perfoditur cruentum latus,anhelans cor obpalpitat,extēli stringuntur nerui, decora languēt lumina,regia pallēt ora, melliflua exæstuat lingua, interna aresc̄unt viscera,liuida rigēt brachia,ossa diuelluntur solida,speciosa debilitantur crura,pedes immaculatos vnda purpurei sanguinis eluit.

Adspice mitissime conditor charissimæ prolis humanitatē,& miserere super

infirmi figmenti tui debilitatem.

Specta glorioſe genitor, gratiſſimæ prolis lacerata membra, & memorare obſecro quantula eſt mea ſubſtantia.

Conſpicare Dei hominis pœnam, & relaxa conditi hominis miſeriam.

Vide redemptoris ſupplicium, & redempti dimitte delictum.

Viam ſceleratam procul à me pelle, & doce me per ſpiritum tuum ſanctum viã veritatis eligere.

Obſecro te ô Rex ſanctorum, per hũc ſanctum ſanctorum, per hunc redemptorem meum, vt reducas me in viam rectã, quò ei valeam ſpiritu vniri, qui mea non abhorruit carne veſtiri.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, facque odio me habere omnes vias iniquitatis.

Ablue à malitia cor meum, & ab occultis malis munda me.

Expia me ô Pater ſancte, per ſanguiñ teſtamenti æterni Filij tui dilecti, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo, & redemit ab omni iniquitate.

Purifica cor meum per ſanctificationẽ

ſpiritus tui, & aſperſionem ſanguinis fi-
lij tui, ab omni immunditia peccati, &
conſcientia mala.

Deus omnipotens propitius eſto mi-
hi peccatori, propter nomen magnum
tuum, & iniquitatū mearum ne memor
ſis amplius.

Quoniam Deus es tu, bonus & mi-
ſericors, ac patiens erga nos, nolens ali-
quos perire, ſed omnes ad pœnitentiam
reuerti.

Fac me redire, Domine Deus, de vijs
meis malis, & à cogitationibus meis
prauis.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ & ſce
lerum meorum ne ſis memor: ſecundum
miſericordiam tuā memor eſto mei tu,
propter bonitatem tuam Domine.

Ne ponas vultum tuum aduerſum me
in malum, quoniam nullus eſt, qui audet
pro me teſtimonium dicere.

Nec ineas iudicium cum ſeruo tuo,
te enim accuſatore nunquam abſoluar.

Etenim ſi iniquitates attendas Domi-
ne, Domine, quis non cadet in conſpe-
ctu tuo? hoc pro certo eſt, quòd corā te
nemo viuens iuſtificabitur, cum aduer-

ſus angelos tuos peruerſi quid reperiſti?

Quãtò magis in homine, qui eſt abominatio & fœtor, & domũ inhabitat luteam, & bibit ſicut aquas iniquitatem?

Quis purus eſt à ſorde ex ijs, qui omnes polluti ſunt? ne vnus quidem, etiam ſi vnius diei fuerit vita eius ſuper terram, & numerabiles menſes illius.

In veritate nemo de genitis eſt, qui non impiè geſſit, nec quiſquam iuſtus in terra, qui bonum facit, & non peccat.

Sed quoniam tecum eſt propitiatio, cùm terribilis ſis, ſpes mea in te Domine Deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te expectat, quoniam tecum eſt miſericordia, & copioſa apud te redemptio.

Hoc enim certiſſimè ſcio, quòd non repelles in ſempiternum, ſed tu ipſe qui abieceris, rurſum miſereberis ſecundum multitudinem miſerationum tuarum.

Pius & clemens es tu Domine Deus, & nõ auertes faciem tuam à nobis, ſi reuerſi fuerimus ad te.

Tu enim Deus noſter ſuauis, & verus, patiẽs, & in miſericordia diſponẽs õnia.

Exuberãt fontes bonitatis tuæ, & gra-

tia tua nunquam deficit.

Vniuersæ viæ tuæ misericordia & veritas fœdus tuum, & testimonia tua exquirentibus.

Quàm mitis est parẽs in pueros suos, tam mitis tu Domine erga timẽtes te, & pro abundantia misericordiæ tuæ indulges infirmitatibus nostris.

Agnoscis figmentum tuum, recordaris quales sumus, memor es quod caro sumus, & nullius firmitatis.

Non oblitus es, quod mundus hic repletur iniustitia & impietate, & totus in maligno positus est.

Attamen tu misericors es & plenus gratia, propitius, ac pœnitens super malitiam hominum.

Miserere mei, ô Domine Deus salutis meæ, propter gloriam nominis tui, & libera me, & propitius esto peccatis meis propter nomen tuum.

Pater iuste, ne attendas multitudinem iniquitatum mearum, sed respice faciem Iesu filij tui sancti, qui peccatum non fecit, & peccata nostra pertulit in corpore suo, super lignum crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis,

& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, & ſpiritum rectum innoua intra me.

Ne proiicias me à facie tua, & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam de ſalute tua, & ſpiritu potenti confirma me.

Emollias cor meum Domine Deus, vt reuertar ad ſemitas tuas, nam in erroris via diutiùs erraui.

Conuerte me ad te, & conuertar, tu enim fictor meus es, ego verò lutum, & opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à ſeruo tuo.

Adiutor eſto mihi, ne deſeras me, neque deſpicias me ô Domine Deus meus, & ſalus mea. Amen.

PSALMVS II. PRO peccatorum remiſſione.

FOrtiſſime Deus ſpirituum, & vniuerſæ carnis, cuius iudicia inſcrutabilia ſunt, & ſapientia profunda,

Exaudi preces ſerui tui, & ne repellas obſecrationes figmenti tui.

Etenim donec vixero loquar ad te, &

non ſilebo, dum ſpiritus hos regit artus.

Ad te animam meam conuerto, ad te oculos meos dirigo.

Auertatur obſecro ira tua à me, & da vt inueniam gratiã coram oculis tuis.

Secundum magnitudinem miſericordiæ tuæ remitte vniuerſa peccata mea.

Ab omnibus ſceleribus meis eripe me, & ſana animã meam quæ in te peccauit, liberum me fac à reatu tranſgreſſionis meæ: nam iniquitatẽ meam agnoſco, & pro peccatis meis pœnitẽtiã ago.

Deſerui viam tuam, & mandata tua intelligens, omnia feci contraria.

Irritum feci pactũ quod tecum inieram, & legem tuam ſeruare contempſi.

Verè peccaui in te Domine Deus, & vſque in præſentem diem macula ſceleris mei permanet mecum.

Dereliqui te Deum factorem meum, receſſi à te ſaluatore meo, & ſicut taurus recalcitrans iugo ſuo, rebellis ſum tibi.

Cor meum erga te induraui, & ceruicem meam poſt peccata ſuperbè erexi.

Confiſus ſum in mendacio, præ dolo te agnoſcere nolui, ſed ſequebar prauitates cordis mei.

Arrogantia mea me decepit, & audacia cordis mei in deuia me perduxit.

Consilia & cogitationes meæ fecerũt hæc mihi : hæc est malitia & rebellio, quæ corda hominum possidet.

Depellitur à trãquillitate anima mea, & bonorum obliuio me conuoluit.

Aggrauatum est iugum transgressionum mearum, eleuatum est & implexum collo meo.

Tu loquutus es mihi, audire nolui: tu vocâsti me, non respõdi, non credidi verbis tuis, nec sustinui consilium tuum.

Verbum tuũ vice opprobrij fuit mihi, & non posui cor in sermonibus tuis.

Percussisti me, at nihil doluit mihi, emendauisti me, sed disciplinam recipere nolui.

Cogitaui in corde meo, quod omnis malitiæ meæ non esses memor.

Ore meo & labijs meis glorificaui te, sed cor meum longè fuit à te.

Occultaui sicut Adam scelus meum, vt absconderem in occultis iniquitatem meam.

Os tuum nõ interrogaui, & nolui audire de lege tua.

Peccaui coram oculis tuis,& propterea inſtabilis facta eſt anima mea.

Te enim deſerui fontem aquarum perennium,vt effoderem mihi conculcatos puteos & lutoſos, qui non habent aquas.

Et in iis omnibus nō ſum reuerſus ad te, neque faciem tuam precatus ſum, vt recederem à viis meis prauis.

Vide Domine & intuere, quàm vilis factus ſum, periit à me omnis decor meus, vt te iam prorſus adſpicere non poſſim.

Et nulla fuit cauſſa, vt te deſererem, & vanus vana ſectarer.

Domine,miſerere mei,& exaudi preces meas,quoniā tu Deus meus, & non eſt abſque te ſaluator.

Auertatur furor tuus à me,nec me deuaſtes propter peccata adoleſcētiæ meæ.

Peto obſecrans te Domine, remitte mihi, propter magnam miſericordiam tuam.

Domine Deus exercituum,ſi decreueris ſaluare,quis poterit reſiſtere? ſi extēderis manum tuam,quis te auertet?

Tu enim inſtar figuli potes mihi fa-

cere, ecce ego in manu tua perinde atque lutum in manu fictoris.

Emenda me Domine, sed in misericordia, non in ira tua, ne me in nihilum redigas, vt intelligã & cognoscam, quàm pernitiosum sit atque noxium, deserere te Dominum Deum meum, & timorem tuum à me repellere.

Nullus est, qui potest sanare me, neque medicari plagæ meæ: nemo qui liberet me, præter te Domine, qui vulnera infers & sanas, percutis & curas.

Perditio mihi ex me ipso, tantummodò in te auxilium meum, & salus mea.

Tibi enim nullus similis est, magnus es tu, & magnum est nomen fortitudinis tuæ.

Conuerte me domine ad te, & conuertar, aufer à me cor malignum, vt faciat in me lex tua fructum.

Memor esto mei propter bonitatem tuam Domine, & amorem tuum erga me integrum.

Eheu Domine Deus: en tu es, qui fecisti cælum & terram virtute tua magna, & brachio extento, & nihil est tibi difficile.

Tu es Deus ille magnus & fortis, cui nomẽ eſt Dominus exercituum, magnus & mirabilis in conſilio tuo.

Ipſe enim es, qui ſimul atque verbum protuleris cuncta fiunt, quùm tu præceperis conſtant res, & verbum tuum non reuertitur ad te vacuum.

Domine Deus, tu miſereris omnium, quia omnia potes, & diſſimulas ad peccata hominum propter pœnitentiam.

Diligis enim omnia quæ ſunt, & nihil eorum odiſti quæ facta ſunt, non enim per odium aliquid feciſti, aut conſtituiſti.

Parcis autem omnibus, quia tua ſunt omnia, qui amas animas.

Tu miſericordiam, æquitatem, & iuſtitiam facis in terra, quapropter & iis vnicè delectaris.

Iuſtus quidem & bonus tu Domine, ego autem vultum tuum offendi, tranſgreſſus ſum fœdus tuum, in te præuaricatus ſum.

Vidiſti Domine facinora mea, ſuſcipe cauſſam meam, recordare quàm vilis factus ſim, inſpice & contemplare opprobrium meum.

In tempore reconciliationis exaudi

me,& in die ſalutis miſerere mei.

Miſerere mei, miſerere mei, nullum aliud auxilium habentis præter te, cuius volũtati nihil reſiſtere poteſt, dummodò decreueris ſaluare.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantẽ, da mihi fiduciam nominis tui, & libera me in manu tua.

Attende de cælo Domine, reſpice de habitaculo ſancto tuo, & de ſolio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ,nec obliuiſcaris doloris & afflictionis meæ.

Ne iraſcaris ſatis Domine,nec recorderis vltrà omnis iniquitatis meæ.

Veniat ad te oratio mea, dic animæ meę:en ego ſalus tua iam adſum. Amen.

PSALMVS III. PRO peccatorum remiſſione.

DEvs æterne,iuſte,& ſancte,qui cuſtodis pactũ & miſericordiam cum iis,qui te diligunt,& mãdata tua ſeruant:

Reſpice ad me,& miſerere mei, quoniam in te peccaui, & feci malum ante oculos tuos.

Effunde ſuper me viſcera miſericordiæ tuæ, vt inueniat ſeruus tuus cor adorandum te.

Non proſterno preces meas ante faciem tuam in iuſtificationibus meis, ſed in miſericordiis tuis multis.

Nam ego immundus totus, & quaſi pannus mulieris menſtruo pollutæ vniuerſæ iuſtitiæ meæ.

Tibi Domine iuſtitia & miſericordia & propitiatio, mihi autẽ confuſio faciei propter iniquitates meas.

Certè ab initio ſuperbè egi contra te, faciens iniquitatem, & non ceſſans.

Tu redemiſti me Domine, ſed ego aduerſum te mendacia dixi, & cor meum non fuit rectum coram te.

Tu eruiſti me, & confirmâſti brachiũ meum, & ante cogitaui malum, factus vt arcus doloſus.

Et reſpondit arrogantia in facie mea, obrutus ſum in iniquitate mea, quæro te Domine, obſecro vt inueniam, diuiſus es à me, quia cupidè poſt ſordes abij.

Veruntamẽ vias meas coram facie tua arguam, donec miſereris mei, & recipias me in gratiam tuam.

me,& in die ſalutis miſerere mei.

Miſerere mei, miſerere mei, nullum aliud auxilium habentis præter te, cuius volũtati nihil reſiſtere poteſt, dummodò decreueris ſaluare.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantẽ, da mihi fiduciam nominis tui, & libera me in manu tua.

Attende de cælo Domine, reſpice de habitaculo ſancto tuo, & de ſolio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ,nec obliuiſcaris doloris & afflictionis meæ.

Ne iraſcaris ſatis Domine,nec recorderis vltrà omnis iniquitatis meæ.

Veniat ad te oratio mea, dic animæ meę:en ego ſalus tua iam adſum. Amen.

PSALMVS III. PRO peccatorum remiſſione.

DEvs æterne,iuſte,& ſancte,qui cuſtodis pactũ & miſericordiam cum iis,qui te diligunt,& mãdata tua ſeruant:

Reſpice ad me,& miſerere mei, quoniam in te peccaui, & feci malum ante oculos tuos.

Effunde ſuper me viſcera miſericordiæ tuæ, vt inueniat ſeruus tuus cor adorandum te.

Non proſterno preces meas ante faciem tuam in iuſtificationibus meis, ſed in miſericordiis tuis multis.

Nam ego immundus totus, & quaſi pannus mulieris menſtruo pollutæ vniuerſæ iuſtitiæ meæ.

Tibi Domine iuſtitia & miſericordia & propitiatio, mihi autẽ confuſio faciei propter iniquitates meas.

Certè ab initio ſuperbè egi contra te, faciens iniquitatem, & non ceſſans.

Tu redemiſti me Domine, ſed ego aduerſum te mendacia dixi, & cor meum non fuit rectum coram te.

Tu eruiſti me, & confirmâſti brachiũ meum, & ante cogitaui malum, factus vt arcus doloſus.

Et reſpondit arrogantia in facie mea, obrutus ſum in iniquitate mea, quæro te Domine, obſecro vt inueniam, diuiſus es à me, quia cupidè poſt ſordes abij.

Veruntamẽ vias meas coram facie tua arguam, donec miſereris mei, & recipias me in gratiam tuam.

Abſit longè à me vt iterum à te recedam,& promiſſa tua non exquiram.

Non tacebo, & non dabo ſilentium, donec confirmes meũ fœdus, quod conſtituiſti retro temporibus.

Quòd ſicut iuſtitia iuſti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: ita impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuerſus fuerit ab impietate ſua.

In hoc expectabo te, Domine Deus, nam bonus es tu in te fidentibus, animæ quærenti te.

Tu ſeruas veritatem tuam in æternũ, & quòd egreditur de labiis tuis, non fiet irritum.

Ne perdas me Domine propter iniquitates meas, neque in æternum reſerues mihi mala.

Aperi oculos tuos, & vide magnitudinem mali mei, multa eſt enim iniquitas mea in conſpectu tuo,& peccata mea reſponderunt mihi.

Ne redigas me penitus in conſumptionem, néve deſeras me in peccatis meis, quoniam Deus miſerationum, & clemens es tu.

Pœniteat te mali, quod in me decreueras, & ſecundum nomen tuum facito: quãquàm multæ ſunt defectiones atque peccata mea.

O Domine Deus meus es tu, & nomen tuum impoſitum eſt mihi, ne derelinquas me in profundo malorũ meorũ.

Tu eruiſti multos, & manus laſſas cõfortâſti, nutantem erexerunt ſermones tui, & genua incuruata direxiſti.

Et propterea requirã te Domine Deus, qui feciſti magna, imperueſtigabilia & innumerabilia.

Suſcitâſti de puluere inopes, abiectos exaltâſti tuo auxilio.

Tu etenim es, qui liberas pauperem in miſeria ab ore anguſtiæ lato, ſub quo nullum eſt firmamentum.

Tu clemens es & miſericors, eò quòd miſererearis eorum, qui nondum in ſeculum venerunt, & multum miſericors es illis, qui verſantur in lege tua, & lõganimus es erga eos, qui peccauerunt, concedẽs tempus & locum, per quæ poſſunt mutari à malitia.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantem, quoniam in te, & in nomine tuo ſi-

duciam meam posui.

Suscipe seruum tuum in bonum, & ne confundas me ab expectatione mea.

Redi Deus, vt salues animam meam, ne disperdas me, quem redemisti in magnitudine brachij tui.

Ne adspicias duritiem cordis, & impietates meas, sed ignosce mihi in misericordijs tuis multis.

Exaudi Domine, placare Domine, attende, & facias iuxta magnum nomen tuum.

Expecto salutem tuã Domine, omni die ipsa meditatio mea est.

Quoniam misericordiæ tuæ sunt immensæ, & innumerabilis bonitas tua.

Audi me iuxta beneplacitum tuum, & diutius ne contineas à me miserationes tuas.

In via iudiciorum tuorum expectabo te erga nomen tuum, & erga memoriam tuam, desiderium animæ meæ.

Inclina cor meum ad faciendum præcepta tua, & dirige vias meas in conspectu tuo semper.

Ne permittas me posthàc errare à vijs tuis, nec iam relinquas me in profundo malorum

malorum meorum.

Ne ſubducas à me oculos tuos, ſed inſtrue me facere, quæ placita ſunt in cõſpectu tuo Domine.

Paciſcere mecum fœdus in ſempiternum, quòd timorem tuum daturus ſis in cor meum, vt non deficiam à te omnibus diebus.

In æternum ne auferas à me bonitatẽ tuam, nec fallas mihi veritatem tuam.

Benefac mihi in beneuolentia tua, miſericors enim es, nec iraſcaris in perpetuum.

Memor eſto mei in beneplacito tuo, & viſita me in ſalutari tuo.

Scio quòd tu Deus clemens es & miſericors, patiens & multæ miſerationis.

Tu bonus ac propitius, ſeruans pactũ & miſericordiam cũ ſeruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde ſuo.

Nec eſt alius præter te Deus, cui cura eſt de omnibus.

Magna ſiquidẽ ſemper fuit in me miſericordia tua, eripiens animam meam de inferno profundo.

Sit ſemper bonitas mecum tua Domine: nam à te pendet omnis mea ſalus.

In tempore angustiæ te inuoco Domine, quoniam propè es iis, qui inuocãt nomen tuum sanctum.

Succurre mihi Deus, illumina vultum tuum super me, in te cõfidit anima mea, de te exaltat cor meum.

Perueniat ad thronum tuum precatio mea, inclina aurem tuam clamori meo.

Exaudi pœnitentiam Domine, quem vt resipiscceret, cum patientia hucusque misericorditer expectâsti.

O Deus, vitam meam annũtiaui tibi, saluum me fac propter nomen tuũ, quoniam in te speraui.

Quid mihi supereſt in terra? hoc vno tantùm indigeo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo.

Quamobrem obsecro Domine Deus, eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem, aut consolatione, aut consilio, aut quocũque tibi modo rectè visum fuerit. Amen.

PSALMVS IIII. QVAERITVR quod a peccatis premitur & superatur.

DOminator Domine Deus, misericors & clemens, patiens & multæ

miſerationis,ac verax.

Qui propter nimiam charitatẽ tuam & ſecundum miſericordiam tuam magnam,eripuiſti nos de poteſtate tenebrarum, & ſaluos feciſti per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus ſancti,quem effudiſti in nos abundè per IESVM Chriſtum Saluatorem noſtrum:

Si inueni gratiam in conſpectu tuo, permitte me loqui verbum ad te, & non iraſcaris mihi.

Quare in perpetuum obliuiſceris mei? & deſeris me in medio malorum meorum?

Vbínam eſt zelus tuus, & fortitudo tua? vbi multitudo viſcerum tuorum & miſerationum tuarum?

Nunquid, qui cecidit Domine, non reſurgat? aut, qui aduerſus eſt, non reuertatur?

Num dolor meus erit perpetuus?num deſperabilis plaga mea nunquam curabitur?

Quî fit,vt auertar auerſione perpetua? augeſcit mihi peccatum meum,nec poſſum reuerti.

Quùm non ſit homini datum, vt vias

ſuas dirigat, & greſſus ſuos perfectos reddat.

Siquidem in manu tua eſt anima omnis viuentis, & ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu miſericordiam tuam oſtendis quibus volueris, & clemens es, in quos animum habes.

Tu mortificas & viuificas, deducis ad portas inferi, & reducis.

Oculi tui ſuper vias vniuſcuiuſque, & corda hominum ſcrutaris.

Non ſunt tenebræ neque obſcuritas, vt abſcondant ſe illic, qui faciunt iniquitatem.

Nec in latebris occultabit ſe quiſquã, quin tu reſpicias eum, cùm cælum ac terram vndique imples.

Quare proiecisti me à facie tua, & reputas me inimicum tibi?

Cur nam appendisti pondus peccatorum ſuper caput meum, cùm iram tuã nullus ferre poteſt?

Quid eſt, quod contra miſerum potẽtiam tuam oſtendis? vt quid deuaſtes me propter peccata adoleſcentiæ meæ?

Si peccauerim, quid faciam tibi? & ſi

multiplicatæ fuerint impietates meæ, quid agam tibi?

Si iustè egero, quid dabo tibi, aut quid tandem de manu mea accipies?

Mihi impietas mea nocebit, & iustitia tua mihi proderit.

Tentatio est vita hominis super terram, & si (quemadmodum omnes) ego peccauerim, quid possum facere?

Nunquid mundus erit homo corã te, aut in operibus suis irreprehensibilis vir?

Quidnam est mortalis, quod purus esset in conspectu tuo, aut quod iustificaretur natus mulieris?

Memento obsecro Domine, quod ex luto finxeris me, & rursus in puluerem mortis reduces me.

Dies mei sicut fumus euanescunt, cõsumuntur quotidie, nulla mora, quasi vẽtus vita mea fugit, nec vidit bonum.

Iam pridẽ natus eram, móxque morti cedam, nunquam in eodem consisto statu.

Dies vitę meæ breues sunt, terminum statuisti, quem non transibo.

Nudus egressus sum de ventre matris meæ, illícque nudus reuertar, certè vani-

tas omnis homo viuens.

Misereat te Domine miserorum, & opera manuum tuarum ne contemnas.

Etenim si peccauerimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam, & si non peccauerimus, certum est, quod apud te sumus computati.

Domine Deus, cesset à me indignatio tua, & proijce post tergum omnia peccata mea.

Remoue à me plagas tuas, ab exagitatione manus tuæ ego defeci.

Etenim dum tu hominē propter iniquitates castigas, ilicò tabescere eū facis.

Perit in eo quicquid desiderabile est, sicut vestem depascit tinea.

Vtinam esset qui me paululùm protegat, donec conuertatur ira tua: aut tu cōstituas mihi tempus, in quo recordaberis mei.

Abiectus sum ex oculis tuis, nonnunquam posthac videbo faciem tuam.

En super me effunditur anima mea, apprehenderunt me dies doloris mei.

Torrētes tribulationis inuoluunt me, & gurgites furoris tui super me pertranseunt.

Et clamo ad te Domine Deus, at non exaudis: misericordiam peto, sed preces meas excludis.

Quare miserum à facie tua detrudis? cur deseris tanto tempore?

Quare non aufers iniquitatem meam, & tollis impietatem cordis mei?

Consurge, ne cessa diutiùs Domine, excita te, ne depellas perpetuò.

Memorare mei obsecro: nam pauor occupat me & tremor, totúsque in me exterritus sum.

Veruntamen nõ prohibeo os meum, quin ad te loquar in mœrore spiritus mei.

Deflecte à me vltionem, & animum meum parumper à molestiis abducas.

Peregrinum hìc ago, sicut omnes alij mortales.

Et quid est homo, vt ei indigneris? aut genus corruptibile, vt ita amarus sis erga ipsum?

Nunquid addes dolori dolorem? anhelans laboro, & requiem non inuenio.

Ante cibum dolor meus me cruciat, & adoriuntur in me, sicut aquæ, suspiria.

Tanquam ossa mea confringerentur

eſt mihi, cùm probris adficiunt me inimici mei, dicẽtes ad me omni die, vbinã eſt Deus tuus?

Quare ad hæc faciem tuam abſcondis Domine, nullam habẽs afflictionis meæ rationem?

Effundo quoditie preces meas in cõſpectu tuo, & mœrorem meum coram te pronuntio.

Anxius eſt in me ſpiritus meus, in me deſperabundum eſt cor meum.

Placétne tibi Deus, vt reprobes laborem manuum tuarum?

Libera animam meam, ne abeat in corruptionem, & vita mea non videat lumen.

Quid proderit quòd vnquam natus fuerim, ſi mox demander in perditionem æternam? quùm non mortui laudabunt te, neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Peccaui: quid faciam tibi? quare poſuiſti me contrarium tibi? & factus ſum mihimet ipſi moleſtus?

Quid tam exactè iniquitatem meam quæris? quùm nemo ſit, qui de manu tua poſſit eripere.

Si iuſtum me dixerim, meritò me cõdemnares ad ignem paratum.

Sed ego peccatorem me confiteor, & humilio cor meum in conſpectu tuo.

Certè ſi cui placuerit contendere tecum in iudicio, non reſpondebit vnum pro mille.

Hinc fit vt verear omnia opera mea, ſciens quòd delinquenti non parces.

Si ad potentiam tuam reſpexero, ô quàm robuſtus es! ſi ad iudicium prouocauero, quis pro me cauſſam dicet?

Ad te Domine vociferor, tibi ſupplico, ô mi Deus.

Quieſcat à me ira tua, vt intelligam, quòd ſis mihi magis propitius, quàm peccata mea ferant.

Quæ eſt fortitudo mea, vt perdurem? aut quis finis, vt patiens ſit anima mea?

Virtus mea non eſt virtus lapidea, nec ænea eſt caro mea.

Nónne potius nullum in me auxiliũ, & robur meum à me fugit?

Et licet abſcondas hæc in corde tuo, noui tamen, quòd tandem recordaberis mei.

Verus enim & iuſtus tu Domine Deus,

non iniustè condemnas, qui opus suum homini rependis.

Totum hoc accidit mihi, quòd oblitus sum tui, & perfidè me habui in testamento tuo.

Deflexit retrò cor meum, & sequutus sum desideria carnis meæ.

Et tu exploratū hoc habuisti, qui noueris recondita cordis.

Ne imputes mihi Domine peccata adolescentiæ meæ, nec veterem iniuriam in memoria teneas.

Obruit me quotidianus dolor, & mœstitia cor meum occupat.

Expecto pacem, at res nihilo meliores se habent, tempus sanitatis, sed ecce timor.

Et præterijt tempus iræ tuæ, venit misericordia, ego autem infœlix sum magis ac magis.

Heu mihi quòd peccaui, idcirco mœret cor meum, & desijt gaudium meum.

Quo modo vastatus sum! quàm miserè confusus! quoniam dereliqui legem tuam.

Adscendit mors per feneſtras, penetrans ad interiora cordis mei.

Dum quotidie nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, vita mea inferno propinquat.

Quis dabit mihi diuerſorium à moleſtiis, & deſeram homines, atque ab eis recedam?

Quis dabit aquam capiti meo, & oculis meis fontem lachrymarum, vt noctu diúque peccata mea defleam?

Et expectabo eum, qui me ſaluare poteſt, & eripere ab ira ventura.

Non eſt mihi videndi neque moriẽdi fiducia, iudicium tuum vereor ô Deus, & pœnas paratas impij.

Pauor peccati ſollicitat me, & pondus conſcientiæ meæ me premit.

Amator hominum Deus, & iudex æquiſſime, parce mihi obſecro modò dũ tempus eſt.

Remitte quod timeo, dele quod vereor, prius quàm abeam, & poſthac non ſubſiſtam.

Peccata mea me ſupra modum cruciant, quibus maiora eſſe quæ poſſunt?

Eheu contritionem meam, & doloreẽ plagæ meæ: certè hæc iniquitas mea eſt, & reputabo, & feram. Amen.

PSALMVS V. PRO impetranda ſapientia diuina.

DOmine Deus miſericordię, qui omnia verbo tuo feciſti, & ſapiẽtia tua conſtituiſti hominem:

Deus æterne, & abſconditorũ cognitor, qui omnia noueris prius quàm fiũt:

Aperi labia mea, & os meum, vt nuntiem laudes nomini tuo.

Cor nouum & ſpiritum rectum intra me pone, omnéque deſiderium prauum procul à me repelle.

Stultus ſum ego Domine, & rerum ignarus, & ſcientia tua non eſt mecum.

Neſcio ego nec intelligo, quoniam hebetudo tanta, vt nõ videant oculi mei, & cor meum non cognoſcat.

Etiam puer ſum & paruulus, ignorans ingreſſum & exitum meum.

Vir pollutis labijs ego, exiguíq; temporis, & minor ad intellectum legis tuę.

Da obſecro cor docile ſeruo tuo, vt ſciam quid acceptum ſit coram te omni tempore.

Mitte de cælo ſpiritum ſapientiæ tuæ, & ſenſu illius cor meum imple.

Sapientia tua dat veram ſcientiam, &

ex ore tuo consilium & intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, & linguas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios mortalium, si tamen effugerit ab illo sapientia tua, in nihilum computabitur.

Hominibus thesaurus indeficiens est sapientia tua, qua, qui vsi sunt, participes facti sunt amicitiæ Dei.

Quàm bene se habet homo ille, qui ingeniosus est, & qui animam sortitus est sapientia præditam.

Quisnam inter homines consilium tuum noscit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Sensum tuum quis intelligat, nisi tu dederis sapientiam illi, & instruas eum per spiritum tuum sanctum?

Nam rationes hominũ in multis deficiunt, & parùm securæ adinuentiones eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, & terrenum domicilium retardat mentem multa cogitantem.

Supernè cõsilium & successus, & illic prudentia ac etiam virtus.

Tecum sunt diuitiæ & gloria, opes in-

corruptibiles & iuſtitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam, & te qui non amat, diligit mortem.

Domine Deus tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meũ, vt peccata mea purgentur.

In maleuolam animam ſapientia non intrat, nec manebit in corpore, quod peccatis ſubditur.

Doce me Domine Deus ne augeſcat ignorantia mea, & delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat quæ tibi placita ſunt, & ducat in viam rectam: nam in erroris via diutiùs erraui.

Firmetur ſapientia in animo meo, & legem tuam in corde meo ſcribe.

Super omnia quę ſpecioſa ſunt & pulchra, ſapientiã deſidero, in comparatione illius diuitias non æſtimo.

Quàm amo ſapientiam tuam Domine, quæ vnica meditatio mea eſt!

Quàm dulcia cordi meo eloquia tua! multò magis quàm mel ori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna eſt, & vijs meis lumen.

Magis mihi placet ſapiẽtia tua, quàm

millia auri vel argenti.

In via ſapientiæ tuæ delector magis, quàm ingenti diuitiarum copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt ſapiẽtiam tuam, & ſermones tuos diſcam.

Eloquium tuum ignitum eſt, hinc fit, vt vehementer illud cupiam.

O beatũ illum quem tu inſtruis Domine, & in lege tua doctum facis!

Anima eius ſapientiam meditabitur, & lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei in corde ſuo ſcribetur, & nõ ſupplantabuntur greſſus eius.

O Domine Deus ſalutis meæ, exaudi preces meas, & lingua mea miſericordias tuas ſemper loquetur.

Da ſedium tuarum adſiſtricem ſapiẽtiam, vt bonũ & malum diſcernere poſſim, & occulta tua cognoſcam.

Reuela oculos meos, vt admiranda perſpiciam, quæ in tua lege ſunt.

Memor eſto Verbi tui te inuocantis, nam in illo ſpem meam poſui.

Viam ſapientiæ notam fac mihi, & ſcientiam tuam ne celes à me.

Fac mecum iuxta miſericordiã tuã, & ne confundas me ab expectatione mea.

Rectè sapere & intelligere doceto me, nam sapientia tua totum quod volo.

Da verbum tuum in ore meo, & in corde meo sapientiam tuam fige.

Sapientia tua cogitationes meas reget, vt placeāt coram oculis tuis semper:

Mirabilia sunt eloquia tua, quapropter delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta est, scientia tua lucida, & oculos illuminans.

Amabiliora super aurum & gemmas, & dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas cōfortans, eloquium tuum verax, intellectum docens paruulos.

Quando sciet errans spiritu intelligētiam? & ignorans doctrinam discet?

Quando effundetur de excelso spiritus tuus? quando cor inspicientis scientiam callebit? quando lingua balbutiēs diserta erit?

Paruulus & insipiens sum Domine, auxilio sit mihi manus tua fortis.

Noui quòd omnia potes, & nihil est tibi difficile.

Tu magnus es incognoscibilis, & sapientiæ tuæ nullus est numerus.

Annun-

Annuntiaui coram te cauſſam meam, fac cum ſeruo tuo iuxta magnam miſericordiam tuam.

Reſpice ad me, & miſerere mei, vt hoc, quod credens per te poſſe fieri cogito, perficiam.

Viam ſapientiæ tuæ notam fac mihi, & intellectu illius cor meum imple.

Vocem meam audi ſecundum miſericordiam tuam Domine, ſecundum iudicium mecum agito.

Da gloriam nomini tuo Domine, tu enim ſolus es bonus & ſapiens, & non eſt alius præter te Saluator.

Exaudi me Domine propter nomen tuum, & ne contineas à me miſericordiam tuam.

Eructabunt labia mea laudem, cùm docueris me ſapientiam tuam.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alij etiam ad te conuertantur.

Et benedicant nomen tuum in ſempiternum, & in ſeculum ſeculi, Amen.

PSALMVS SEXTVS, *vt exaudiatur à Deo.*

DOmine, exaudi preces meas, & clamor meus ad te perueniat.

Ne auertas faciem tuam à me, in die tribulationis meæ.

In quacúque die te inuocauero, exaudi me, ô Domine Deus.

Magnus enim es tu, & admiranda faciens: tu es Deus solus.

Magna etiam sunt opera tua, nimis profundæ cogitationes tuæ.

Inclina ad me aurem tuam, & exaudi me, inops enim & pauper ego sum.

Miserere mei Domine, ad te enim, cùm angustia mihi imminet, confugio.

Lætifica animam serui tui, quoniam ad te animam meam leuaui.

Tu Domine bonus es & propitiabilis, ac multæ misericordiæ omnibus te inuocantibus.

Exaudi orationem meam, & preces meas clementer suscipe.

In te confido, Domine Deus, obsecro vt non confundar, in tua iustitia eripe me.

Intende voci clamoris mei, ô Rex meus & Deus meus, quoniam tibi supplico.

Audi vocem meam, qua te inuoco, miserere mei, & salua me.

Preces meæ ſemper ad te Domine, ſi quando venerit tempus beneplaciti tui, Deus in multitudine miſericordiæ tuæ, vt exaudias me in veritate ſalutis tuæ.

Attende mihi Domine, quoniam ſuauis eſt miſericordia tua, ſecundum multitudinem miſerationum tuarum reſpice me.

Ne longè abeas à me, ô mi Deus, in auxilium meum feſtina.

Verba mea grata tibi ſint, accepta ſit coram te meditatio cordis mei.

Et ne auertas faciem tuam à ſeruo tuo, tribulatio vndique mihi imminet, adiuua me.

Te deſiderat cor meum, quærit te anima mea, faciem tuam expecto.

Ne auertas vultum à me, ne reijcias per iram ſeruum tuum, auxilium mihi fuiſti ſemper, ne deſeras me iam in anguſtijs meis, ô Domine Deus.

Ad te quotidie clamo, ne deſileas à me, nc obſurdeſcas mihi.

Ingrediatur coram te precatio mea, clamor meus ante te veniat.

Exaudi me Domine, animum enim meum extollo ad templum ſanctum tuum.

Da auxilium in tribulatione, quia vana est salus ab homine.

Expecto adiutorium tuum Domine, & iudicia tua voluntas mea.

Respice ad me, & miserere mei, quia solus pauper sum ego.

Domine Deus exercituum, si velis, potes me iuuare, fortitudinem tuam nihil superare potest.

Eli, Eli, ne deseras me in angustijs meis, propter nomen magnum tuum.

Deus ad liberandum me, Domine, in auxilium meum festina.

Placeat tibi vt eripias me, quia in te confido Domine Deus.

Ecce non est auxilium mihi in me, nec est qui respicit ad necessitatem meam.

Pauper sum ego, & in miserijs ac calamitate multa, & robur meum à me recessit.

Excita te Domine, & manifestetur seruo tuo gloria tua.

Veniat ad me salus tua, vt pudefiant inimici mei.

Tuum brachium potens est, & quum volueris, omnia tibi subsunt.

Tui ſunt cæli, etiam tua eſt terra, orbem & plenitudinem eius fundâſti.

Fiat miſericordia tua vt me conſoletur, certè optabiliorem hac vita longè eam duco.

Adhæreo teſtimonijs tuis Domine, noli me confundere.

De profundis te inuoco Domine, Domine exaudi vocem meam.

Aures tuæ attentæ ſint in vocem precationis meæ.

Commiſſa mea ſi imputes Domine, quomodo poſſum gratiam tuam expectare?

Sed miſericordia tua omnia excellit, & veritas cælos ſuperat.

Et idcirco anima mea ad te reſpicit, & preces tibi ſuppliciter fundit.

Deus ne taceas, ne ſileas, propter temetipſum facito, vt non polluatur nomen tuum ſanctum.

Protrahe miſericordiam tuam te inuocantibus, & iuſtitiam ijs, qui te quærunt.

Proieci ſuper te onus meum, ſuſtenta me, ne des in æternum fluctuationem in te confidenti.

Adhæret anima mea post te, corroboret me dextera tua contra potentiam inimicorum meorum.

Exaudi me Domine, & eripe me, inclina aurem tuam ad preces meas, & salua me.

Quoniam egenus sum ego, Domine, curam habe mei, auxilium meum, & saluator meus tu es Domine Deus.

O Deus, sancta & iusta est via tua, quis Deus magnus, sicut tu Deus noster?

Tu es qui facis mirabilia, nomen tuũ est Dominus, tu solus altissimus super omnem terram.

Placatus sis erga seruum tuum, & ne faciem tuam diutiùs à me abscondas.

Benefac mihi in bonitate tua, vt glorier de te omnibus diebus vitæ meæ.

Gestiunt labia mea, vt tibi canam, æquè & anima mea, quam redemisti.

Cor meum omni tempore meditabitur iustitiam tuam, cùm confusi sint, qui malum mihi quærunt.

Et viam mandatorum tuorum percurram, quùm dilataueris cor meum. Amen.

PSALMVS VII. PRO rectè viuendi directione.

AD te Domine Deus animum leuo. In te cõfido Domine Deus, ne confundar, ne lætentur de me inimici mei.

Vias tuas Domine notas fac mihi, semitis assuefacito me.

Dirige in veritate tua, & instrue me, quia tu es Deus Saluator meus, te expecto omni die.

Dulcis & rectus tu Domine, & propterea reducis errantes in viam tuam.

Dirigis mansuetos in iudicio tuo, doces mites testimonia tua.

Tu sanas contritos corde, & dolores eorum mitigas.

Sustentas omnes qui casuri sunt, & omnes collapsos erigis.

Tu das visum cæcis, & soluis vinctos.

Prope es omnibus qui te inuocant, dummodò te inuocent in veritate.

Voluntatem timentium te facis, & preces eorum exaudis, eósque saluas.

Miserere mei Deus, miserere mei, quia in te confidit anima mea.

Certè ad te respicit anima mea, à te enim salutare meum, gloria mea, & robur

fortitudinis meæ.

Propter temetipsum Domine Deus, ne imputes mihi peccata mea.

Errores omnes non intelligo, circumuoluunt me mala, quorum non est numerus, apprehenderunt me iniquitates meæ, & videre non possum.

Sit manus tua mihi in auxilium, & dirigat in me omnibus operibus meis.

Perfice gressus meos in vijs tuis, vt non dominetur mei omnis iniquitas.

Pone custodiam ori meo, & serua ostium labiorum meorum.

Sint placētes sermones oris mei, & meditatio cordis in conspectu tuo semper.

Ne recedat de ore meo sermo veritatis, & cor meum malitia non inhabitet.

Domine, erue animam meam à labijs mendacij, & à lingua dolosa libera me.

Verbum verum & sanctum insere in os meum, & otiosos sermones longè à me semoueas.

Redime me à calumnijs hominū, secundum iudicium tuum moderare me.

Auerte oculos meos ne vana videant, in via tua illos fige.

Fornicationem & immunditiam om-

nem aufer à me me, & amor carnis non me decipiat.

Etiam à ſuperbia libera animam meam, ne dominetur in me, & tunc immaculatus ero à peccato maximo.

Ab omni via mala prohibe pedes meos, ne deflectãt veſtigia à ſemitis tuis.

Oculi mei ad te Domine, quoniam propè es, & omnes viæ tuæ veritas.

Miſericordiæ tuæ multæ Domine, beatus ille quiſquis in te confidit.

Ego enim quùm dicerem tibi, moti ſunt pedes mei: miſericordia tua Domine ſtatim ſuſtentauit me.

Doce me facere voluntatem tuam, & deduc me per ſemitam rectam, quia Deus meus es tu.

O Domine, ſalua animam meam, & de poteſtate tenebrarum redime me.

Illumina faciem tuam ſuper ſeruum tuũ, quia ad te confugi ô Domine Deus.

Reſpice ad me, & miſerere mei, quia ſolus & pauper ſum ego:

Cuſtodi animam meam & eripe me, ne confundar, quoniam in te ſperaui.

Domine Deus, ne derelinquas me, quanquam nihil boni fecerim coram te.

Præsta mihi pro bonitate tua, saltem modò assumere initia bene viuẽdi. Amẽ.

PSALMVS VIII. VT protegatur ab inimicis.

DEus omnipotens, serua me ab inimicis meis, & in virtute fortitudinis tuæ protege me.

Custodi animã meam quoniam sanctus es tu, saluum fac seruum tuum, qui in te confidit.

Alieni enim quotidie me oppugnant, & animã meam quærunt, vt perdãt eam.

Deus adiuua me, Domine ab insurgentibus libera me.

Deus in adiutorium meum intende, Domine vt me iuues festina.

Esto mihi in protectionem, & in locum munitum, vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu, propter nomen tuum deduc me, & dirige me.

Mi Deus, eripe me de manibus inimicorum meorum, nec proijcias me in tẽpore tribulationis, cùm omnis defecit mea virtus.

Adiuua me Domine Deus, & salua me propter misericordiam tuam.

Miſerere mei, ô Domine Deus ſalutis meæ, & in iuſtitia tua eripe me,

Ab infeſtatione me perſequẽtium, ab hoſtili curſu, qui me vndique obcingunt.

Confundantur & deficiant, qui animæ meæ aduerſantur, operiantur opprobrio & confuſione, qui malum mihi quærunt.

Reuertantur cum ignominia multa illi qui dicunt, Deus deſeruit eum, perſequamur & comprehendamus: nam non eſt qui eripiet.

O Deus, adiũge te animæ meæ, conforta eam, ab inimicis meis eripe me.

Diſperde illos in virtute tua, & fortitudinem illorum confringe.

Ne dicant inter ſe, hunc ſuperauimus, & omnino deiecimus.

Saluum me fac Domine Deus, in te enim ſperaui, dic animę meę, ne metuas, quia ego tecum ſum.

In manu tua ſors mea, libera me ab inimicis meis, quoniam adhuc non ceſſant.

In dies augeſcit ęquitia eorum, & cœtus robuſtorum irruũt in me, & non ponunt te in conſpectu ſuo.

Sed tu Domine Deus, misericors & clemens, patiens, & multæ miserationis ac verax.

Respice ad me, & miserere mei: da fortitudinem tuam seruo tuo, quoniam te inuoco, & effundo preces meas in conspectu tuo.

Hostes mei exultant, eò quòd lapsus sum, & deflexit cor meum à vita tua.

Sed ego in misericordia tua confido, de salute tua cor mihi gaudet,

Quoniam bonus tu es, in æternum misericordia tua, & vsque in generationem & generationem veritas tua.

Exultent & lætentur in te, omnes qui te quærunt: & dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligũt salutem tuam.

PSALMVS NONVS
contra inimicos.

DOmine, ecce quàm multi sunt qui me tribulant, quàm multi qui contra me insurgunt.

Dicunt inter sese de anima mea, quòd à Deo non est ei salus speranda.

Domine Deus, in te spem meam posui, salua me ab ijs, qui me persequuntur, & eripe me.

Ne fortè aliquando rapiant animam meam,& nullus ſit qui eripiat.

Mei te miſereatur Domine,reſpice afflictionē quam patior ab inimicis meis.

Ne tradas in obliuionem pauperem tuum, expectatio oppreſſorum ne pereat in æternum.

In fugam conuerte eos, decidant à conſilijs ſuis,iuxta nequitiam ſuam prę-cipita eos,nam rebelles tibi ſunt.

Conſumantur vires eorū,& peruerſitas ipſorum in caput ſuum deſcendat.

Reuertantur impij ad infernum, capiantur in fouea,quam perfoderunt.

Ego autem in te ſperabo, qui ſaluos facis in te confidentes.

Illi dicunt,quòd tu tuorum obliuiſceris, abſcondis faciem tuam, vt non videas afflictionem eorum.

In ſuperbia illorum perſecutionem patimur, & in malo noſtro vehementer gloriantur.

Quouſque Domine perſiſtes à longē? & te abſcondes in anguſtiæ tempore?

Quouſque tandem contemnent te impij, & in corde ſuo dicent, quod nihil cures?

Surge Domine, extende manum tuã, ne obliuiſcaris eorum, qui oppreſſi ſunt.

Contere fortitudinem malignãtium, vt ſimul cum impietate ſua pereant.

Irruat in eos zelus tuus, ardentia fulmina, & ſpiritus turbinis portio partis eorum.

Præueni me in die afflictionis meę, & de anguſtijs meis eripe me.

Miſerere mei, quoniam vndique premor, & virtus mea in iniquitate mea diminuitur.

Apud inimicos meos opprobrium ſum factus, vt perdant animam meam, toti incumbunt.

Circundant me dolores mortis, & torrentes iniquitatis me conturbant.

Funes inferni cingunt me, & implicant me laquei mortis, & qua parte iter agendum eſt, offendicula inuenio.

Eleua te Deus, ſuppliciũ ſume de gẽte puerſa, ab inimicis fraudulẽtis eripe me.

Exaudi me in die tribulationis meæ, protegat me nomen magnum tuum.

Quoniam tu es propugnator meus, & gloria mea, & ſuſtentans infirmitatem meam.

Obsecro Domine salua me, vt non prævaleant aduersum me inimici mei.

Effunde super eos indignationem tuã, & ira furoris tui eos conturbet.

Confundãtur vsque in ęternum, contremiscant & pereant simul.

Cadant in puteum profundum, & non apponant vt resurgant,

Vt cognoscant, quod nomen tibi Dominus exercituum, solus potens & excelsus in secula seculorum, Amen.

PSALMVS X. QVVM *vsque adeò inimici sæuiant, vt ferre non possit.*

MIserere mei Deus, quoniam conculcat me inimicus, sine intermissione oppugnans coarctat me.

Absorbere me cupit omni tempore, & multi sunt, qui superbè mihi insultãt.

Cogunt se pariter & abstrudunt, latenter vestigia mea obseruant, quo modo animam meam capiant.

Similes sunt leoni prædæ auido, & sicut catulus leonis ex occulto insidiãtur.

Itinera mea obsident, & oculos suos in miserum obuertunt.

Rete parauerunt pedibus meis ad in-

curuandum animam meam, profundam foderunt foueam.

Deus corrobora me in virtute tua, pone perfectam coram te viam meam.

Sustenta gressus meos in semitis rectis, ne fortè labascant pedes mei.

Afflictus sum vsque ad saturitatem, adiuua me propter insidiatores meos.

Mirabilem fac in me misericordiam tuam, & eripe animam meam de manibus eorum.

Absconde me à conuentu malignantium, à tumultu operãtium iniquitatem.

Secundum misericordiam tuam viuifica me, ne tristis dei jciar sæuiente in me inimico meo.

Mitte lucem tuam, & veritatem tuã, ipsæ me ducent ad montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Instrue manus meas ad bellum, compone quasi arcum æreum brachia mea.

Accinge me fortitudine ad prælium, prosterne insurgentes in me subtus me.

Instrue me in via qua ambulem, consule super me oculo tuo.

Concide ante faciem meam hostes meos, & odio me habentes disperde.

Ne

Ne ſuperent me inimici mei,& cœtus robuſtorum non obruant me.

Pone ſtabiles pedes meos, & rectas facito ſemitas meas.

In defectione mea lætantur, collecti ſunt aduerſum me, percutiunt, & non nouerim vt interficiant in via.

Omni die verba mea execrantur,contra me vniuerſæ cogitationes eorum in malum.

Anima mea quaſi in medio leonum ferocientium, quorum dentes velut lanceæ,& lingua vt acutus gladius.

Et quis ſtabit pro me aduerſus omnes iſtos?aut quis expugnabit operantes iniquitatem?

Ab increpatione tua Domine fugiēt, à voce tonitrui tui præcipites ruent.

Qui reſpicis terram, & tremit tota: tangis montes,& fumant.

A facie tua iudicium prodit,oculi tui æquitatem probant.

Cuſtodi me Domine ab inimicis meis, ſub vmbra alarum tuarum protege me.

Iudica mihi nocentes, pugna contra oppugnatores meos.

Abeāt retrorſum, qui me perſequun-

tur: opprobrium ferant, qui malum mihi volunt.

Sint sicut pulvis ante faciem venti, & angelus tuus eos exagitet.

Sicut propellitur fumus, euanescant: sicut liquescit cera à calore ignis, sic pereant illi à facie tua Domine.

Confringe eos, vt non possint consistere, ne cesses, donec eos deleueris.

Sint viæ eorum obscuræ ac lubricæ, & angelus tuus eos vrgeat.

Et tu Domine Deus miserere mei, opem mihi ferto, & resistam eis.

Ego enim infirmus sum & dolens, & salus tua me suscipiat.

Corrigat & castiget me dextera tua, inimicis autem meis ne me tradas.

Multùm repleta est anima mea, & derisione me infestantium, & contemptu superborum.

Deiecta est in me anima mea, aduersum me fremit, sed ego sperabo in te, quoniam iterum pro salute mea reddita, gratias agam tibi.

Propter veritatem tuam adiuua me, ô salus mea, spéque omnium finium terræ & maris immensi.

Qui virtute tua ab æterno imperas, oculi tui omnia contemplantur.

Quis Deus præter te? quis fortis ſicut tu Deus noſter?

In vmbra alarum tuarum ſperabo donec prætereat malitia.

In te fortis ero, & ſecurus in ſempiternum, & in ſeculum ſeculi, Amen.

PSALMVS XI. DE fiducia in Deum.

DOmine lux mea, & ſalus mea, à quónam metuam?

Domine fortitudo vitæ meæ tu, in quo ſemper ſperabo.

Quemadmodũ enim ceruus ad riuulos aquarum, ſic deſiderat anima mea ad te, ô Deus.

Sitit ad te anima mea, quoniam apud te eſt fons vitæ, & refrigerium in tribulatione.

Hic labor atque dolor, calamitas atque miſeria.

Quotidie bellum cum inimicis, nulla requies nec pax in vita noſtra.

Sed quiſquis in adiutorio tuo fiduciam poſuit, ſecurus protectione tua in æternum conſiſtet.

Is tibi dicet, ſuſceptor meus es tu, & refugium meū, Deus meus in te ſperabo.

Tu liberabis me de laqueo venantium, & à periculis perſequentium.

Sub ſcapulis tuis vmbram ei facies, & ſub alis tuis illæſus erit.

Scuto circundabit eum veritas tua, & malum ad eum non appropinquabit.

Et propterea, ſi inimici mei aduerſum me prælientur, vt me totum deuorent, terga minimè vertam.

Si ſteterint aduerſum me caſtra potentium, non timebit cor meum, ſi ingruat mihi mors, in te ſecurus ero.

Tu abſcondes me in tabernaculo tuo, in die malorum abſcondes me in ſecreto tentorij tui, ſuper petram me conſtitues.

Leuabis me ſupra inimicos meos me circumuallantes, & de manibus eorum eripies.

Si ambulauero in medio tribulationis, me cuſtodies aduerſus inimicos tuos, manum tuam extendes, & dextera tua me ſaluabis.

Domine, tu omnia pro me perficies, ô Deus, in æternum miſericordia tua, opus manuum tuarum non deſpicies.

Educes me de reti, quod expanderunt pro me inimici mei, & de fouea eorum me subduces.

Quanta sunt bona, quæ reponis ijs qui te timent, quæ ostendis etiam confidentibus in te coram filijs hominum!

Occultas eos in occulto vultus tui, à conturbatione hostium, & à contentionibus eorum.

Quàm preciosa est bonitas tua Domine! & filij hominum in vmbra alarum tuarum sperabunt.

Saturabuntur ab vbertate domus tuę, & torrente deliciarum eos potabis.

De fonte vitæ tecum bibent, & in tuo lumine lumen videbunt.

Iustitia tua sicut montes altissimi, & iustitia tua abyssus multa.

Cælos pertingit misericordia tua, & vsque ad cælos veritas tua.

Deus tu refugium fuisti nobis, à generatione in generationem.

Prius quàm fundamenta terræ iacerentur, à seculo & vsque in seculum tu es Deus.

Deus meus tu opem mihi tulisti à iuuentute mea, & vsque ad senectam &

canos, ne derelinquas me.

Fortitudinem meam adscribam tibi, quoniam tu es protectio mea, Deus meus, & Saluator meus.

Et ideo quacunque die territus fuero, ego in te confidam.

In quacunque die te inuocauero, scio quod Deus meus es tu.

In æternum custodi mihi misericordiam tuam, & fœdus tuum fidele mecum perstet.

Et si deseruerim legem tuam, & in iudicijs tuis non ambulauerim:

Si statuta tua prophanauerim, & præcepta tua transgressus fuerim:

Iam virga tua visita præuaricationes meas, & verberibus tuis scelera mea.

At misericordiam tuam à me ne tollas, neque fidem tuam irritam reddas.

Ne scindas fœdus quod nobiscum iniisti, & quod egressum est de labijs, ne immutes.

In te enim salus & gloria nostra consistit, Deus adiutor nobis, in quo semper speramus.

Et hoc certum est, quòd omnes qui in te confidunt, non confundentur.

Quis enim ſperauit in te, & confuſus eſt? aut quis inuocauit te, & deſpexiſti illum?

Propter nomen tuum Domine remittis peccata noſtra, licet multa ſint & grandia.

Tu firmamentum es timentibus te, & teſtamentum tuum illis oſtendis.

Et ego ad te clamo Domine, & credo quod ſaluabis me propter magnam miſericordiam tuam.

Redimes in pace animam meam ab ira, quæ ventura eſt in extremo die.

Immolabo tibi hoſtiam laudis, & reddam Altiſſimo vota mea.

Me expectant impij, vt perdant me, ſed ego in miſericordia tua confido.

Protector meus, & ſcutum meum es tu, Deus meus fortitudo mea, refugium meum, & liberator meus.

Expecto ſalutem tuam Domine, beatus homo qui in te confidit.

Quanta mihi in cælis Domine, vt nihil præter te placeat in terra?

Tibi adhærere peroptimè mihi placet, & in te fiduciam meam collocare.

In manus tuas Spiritum meum com-

mitto, redime me de potestatibus tenebrarum seculi huius, Amen.

PSALMVS XII. SI DEVS paulò diutius auxilium suum differat.

DEus meus, Deus meus, ecquare me derelinquis? cur non respicis ad necessitatem meam?

Nunquid deficiet in æternum misericordia tua? num vnquam placidus eris vltrà?

Quousque indignaberis mihi Domine? ánne penitus accendes velut ignem iram tuam?

Quando tandem respicies, vt eripias animam meam, à deuastatione inimicorum vnicam meam?

Vsquequo clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis?

Domine Deus exercituum, quousque irascéris super precibus serui tui?

Redi ad me, ô Deus Saluator meus, & solue tuam erga me indignationem.

Deus, tu conuersus omnia restituis, & qui priùs mœstus erat, de te lætitiam capiet.

Adsit manus tua figmẽto dexterę tuę, filio hominis, quem tibi magnificâsti.

Inimici mei prosperè viuunt, & fortes sunt, augescunt quotidie, qui me odio habent.

Consilium meum vituperant, eò quòd Deum spem mihi constitui.

Dicunt mihi indies, tu sperâsti in Domino, is te eripiat, saluum te faciat, siquidem complacentiam habet in te.

Insiliunt in me tanquam canes, cœtus iniquorum me oblatrant, manus ac pedes meos obsident.

O Domine, ne longè abeas à me, fortitudo mea in auxilium meum festina.

Erue de interitu animam meam, & de rabie canum declina viam meam.

Salua me ex ore leonum, & de profundo lacu libera me.

Tu sanctus es & fortis, & nullus resistet tibi, ex quo ferueſcit ira tua.

Quis non timebit te Domine, aut ex principibus tibi non morem geret?

Ab indignatione tua contremeſcit terra, & non ferunt gentes comminationem tuam.

Adiuua me, Deus Saluator meus, &

propter gloriam nominis tui, & placare super scelcribus meis.

Quoniam iniquitatem meam annuncio tibi, & peccatum meum vehementer me vexat.

Surge Domine in auxilium meum, & redime me propter misericordiam tuã.

O Deus, refugium meum & robur, auxilium in tribulatione inuentus semper validum.

Tu excepisti me de ventre prodeuntem, & auxilium mihi fuisti ad vbera matris meæ.

In te coniectus sum à partu, ab vtero matris meæ, Deus meus es tu.

Ne subtrahas te longè à me, quoniam tribulatio iam appropinquat, & nullus est qui opem mihi ferat.

Circundant me inimici mei, infestatores mei vndique me cingunt.

Et ego infirmus sum, & comminutus vehementer, eiulatum exprimit mihi dolor cordis mei.

Sicut aqua proiectus sum, separata est fortitudo mea, & instar testæ exaruit tota.

Miserere mei Deus, miserere mei, nec

imputes mihi peccata, quæ stultè commisi.

Noli meminisse meorum retrò peccatorum, anteuertant ea misericordiæ tuæ, quia miser sum nimis.

Debilitatus & attritus sum valde, mœrens ingredior omni die.

Et nunc quid expecto Domine? certè anima mea ad te respicit.

Ostende mihi bonitatem tuam, & salutare tuum à me ne contineas.

Satiatur malis anima mea, & inferno appropinquauit:

Egenus & pauper ego sum, & cor meum conturbatur intra me.

Ne abijcias me angustiæ tempore, & cùm iam virtus mea deficit, tu ne deficias.

Ab inimicis meis eripe me, opprobrium mihi insultantibus ne me ponas.

Libera me de rugientibus ad escam paratis, de manibus quærentium animam meam.

Clamo ad te Domine, quoniam tu es spes mea, & portio mea in terra viuentium.

Educ de carcere animam meam, & in

ſpacioſo loco pedes meos ſiſtas.

Ne auertas faciem tuam à me, ne ſimilis fiam deſcendentibus in lacum.

Intende ad preces meas, quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me, quia robuſti ſunt ſupra me.

Velociter exaudi me Domine, ne deficiat in me ſpiritus meus.

Educ de tribulatione animam meam, & in miſericordia tua diſperde omnes inimicos meos.

Et perde eos, qui me perdere volunt, quoniam ego ſeruus tuus ſum, Amen.

PSALMVS XIII. IN

quo gratias agit Deo, quòd non præualuerunt hoſtes.

LAudibus te celebrabo, Domine Deus, quoniam exaltâſti me, & non præualuerunt inimici mei ſuper me.

Domine exercituum, ad te clamaui, & tu ſaluâſti me.

Extraxiſti ab inferis animam meam: tenuiſti me, ne ruerem in profundum lacum, vnde nullus reditus.

Non concluſiſti me in manibus inimicorum meorum, immò ſtatuiſti in lo-

co ſpacioſo pedes meos.

Quæſiui te, & exaudiſti me, & de anguſtijs meis liberum me feciſti.

Conuertiſti dolorem in gaudium mihi, diſſoluiſti luctum meum, & circundediſti me lætitia.

Magnificâſti ſalutem tuam ſeruo tuo, feciſti miſericordiam mecum in miſerijs meis.

Non contempſiſti afflictionem pauperis, nec auertiſti à me faciem tuam.

Miſericordias tuas in æternum cantabo, notam faciem veritatem tuam in vita mea.

Os meum narrabit iuſtitiam tuam, omni tempore beneficia tua, certè non noui numerum.

Sed gratias agam donec mors rapiat, tibi pſallam quamdiu fuero.

Exultabo & lætabor in miſericordia tua, quoniam reſpexiſti in neceſſitates meas, & cognouiſti in anguſtijs animam meam.

Fuiſti mihi infirmo refugium, & in fortitudinem fiduciæ meæ.

Gratulor tibi Domine pro ſempiterna bonitate tua immenſa.

Tu consolatus es me in tempore malo, Deus tu propitius mihi fuisti, & vltus es iniuriam inimicorum meorum.

Pro multitudine cogitationum mearum intra me, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Gaudium mihi dedisti pro diebus quibus afflictus fui, pro annis quibus mala tuli multa.

Recordatus es opprobrij serui tui, & in furore quo modo persequebantur inimici mei.

Domine Deus exercituum, quis similis tibi? fortissime Deus, magnus es tu, & laudabilis multùm.

Tu excelsus es super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes deos.

Gloria & decor ante vultũ tuum, sanctitas & magnificentia in sanctuario tuo.

Iustitia & iudicium firmamentum throni tui, misericordia & veritas faciem tuam præcedunt.

Benedictus es Domine, qui non retinuisti misericordiam tuam à seruo tuo.

Quàm diu expauissem te Domine, tandem attendisti mihi, & clamorem meum audisti.

Eduxisti me de lacu miseriæ, & de luto limi statuisti supra pedes meos, & gressus meos solidâsti.

Desiderium meum mihi dedisti, vidi lætiam vultus tui.

Percussisti omnes aduersarios meos, & virtutem eorum confregisti.

Increpâsti turbã infestantium, & eripuisti me de manibus eorum.

Præcipitâsti eos in foueam suam, in reti, quod pro me abscondiderunt, pedes eorum illaqueantur.

Reuersi sunt inimici mei retrorsum, corruerunt & perierunt à facie tua.

Fuisti munimentum inopi, adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Fecisti iudicium pro me, & egisti causam meam contra accusatores meos.

Et licet ad momentum exardebat ira tua, tamen vita iam in repropitiatione tua.

Putabam equidem, quod penitus abiectus essem à conspectu tuo.

Sed tu preces meas audisti, & pro abundantia misericordiæ tuæ recepisti me in gratiam tuam.

Domine in voluntate tua robur ani-

mæ meæ dediſti, cùm abſconderes faciem tuam, quùm turbatus eram.

Ad te clamaui de tribulatione mea, reſpondiſti mihi: cùm anguſtiaretur in me anima mea, tui Domine recordabar.

Deguſtaui & vidi quàm ſuauis es tu, certè felix eſt, quiſquis in te ſperat.

Secundum nomen tuum, ſic eſt laus tua, ſed conſilia tua erga nos exemplo carent, & maiora ſunt, quàm manifeſtari poſſint.

Tuum eſt imperium, & potentia, & gloria, quia tu feciſti omnia, & propter voluntatem tuam adhuc conſiſtunt.

Sit nomen tuum benedictum, ex hoc nunc & vſque in ſempiternum, Amen.

PSALMVS XIIII. IN

quo Diuina laudatur bonitas.

DOmine, Dominus noſter, quàm admiranda eſt maieſtas tua per vniuerſam terram? qui dediſti laudem tuam ſuper omnes cælos.

Quid eſt homo, quòd vſque adeò eum magnificas? aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

Magnus es Domine, & multùm laudandus in monte ſanctitatis tuæ.

Tibi

Tibi hymnus Deus, tibi vota noſtra in omni tempore ſoluantur.

Confeſſio & magnificentia opus tuũ, & iuſtitia tua in æternum permanet.

Multa feciſti tu Domine Deus mirãda & magna, & in operibus tuis non eſt qui ſimilis tibi.

Iuſtæ & veræ ſunt viæ tuæ: quis non timebit te, & nomẽ tuum magnificabit?

Gratias ago tibi Domine Deus ex toto corde meo, & nomen tuum in æternum ſanctificabo.

Fortitudo mea & laus mea tu Domine, qui humiliâſti inimicos meos, qui iudex ab initio.

Dextera tua fortiſſima, dextera tua multas operatur virtutes.

Tuum brachium cum potentia, & in voluntate tua infirmitatem meam roborâſti.

Confitebor nomini tuo magno & terribili, quoniam ſanctum eſt.

Quanquam ceciderim, non ſum alliſus, nam tu manum meam ſuſtentâſti.

Reuelaui tibi viam meam, & in te ſperaui, & tandem optata feciſti.

Fregiſti capita inimicorum meorum,

& verticem eorum, qui superbè incedebant in delictis suis, humiliâsti.

Tu dominaris potestati eorum, & dũ eleuantur in vijs suis, tu compescis eos, & in brachio fortitudinis tuæ illos dissperdis.

In nomine tuo exultabo semper, & in tua misericordia omnis mea gloria.

Diligis iustitiam & iudicium, misericordia tua impleta est terra.

Oculus tuus timentes te respicit, & eos qui in misericordia tua confidunt.

Quærentibus te non deerit omne bonũ, & nulla erit inopia iis, qui te timent.

Tu etenim dirigis vias eorum, & aurẽ præbes ad clamorem eorum,

Vt eripias à morte animas eorum, & in pressura lenias dolores eorum.

Ades enim cõfractis corde, & spiritu contritos manu tua sustentas.

Redimis animas seruorum tuorum, & non deuastabuntur omnes qui sperant in te.

Et propterea canet lingua mea laudẽ tuam, Domine Deus in æternum confitebor tibi.

Diligam te Domine, fortitudo mea

Domine, firmamentum meum es tu, & robur meum, saluator meus, & refugium meum.

Deus meus, & propugnator meus, scutum meum, cornu salutis meæ, & susceptor meus.

Postquam cũ laude te inuocauerim, ab inimicis meis me saluâsti.

Cùm tribularer inuocaui te, exaudisti me, de templo sancto tuo vocem meam, & clamor meus introiuit corã te in aures tuas.

Seruâsti me ab inimicis meis, qui insurrexerunt aduersum me, ab hostibus iniquis eripuisti me.

Ex cœtu malignantium rapuisti me, & super inimicos meos optata vidit oculus meus.

Et propterea si fortassis transeundum est mihi per vallem vmbræ mortis, impauidus incedam, nam tu mecum eris, virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolabuntur.

Tu mihi refugium eris à tribulatione, custodies me ab iis, qui me perdere quærunt.

Oculi mei ad te Domine, quoniam

educes de laqueo pedes meos.

Ad te ô Deus sunt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones, & nunc in secula seculorum. Amen.

PSALMVS XV. DE BENEficijs Dei, cum gratiarum actione.

COllaudat te anima mea ô Deus, & omnia quæ intra me sunt nomẽ tuũ sanctum.

Gratias tibi agit anima mea, & nunquam tradam obliuioni vniuersa tua beneficia.

Qui propitiaris omnibus meis delictis, & sanas omnes infirmitates meas.

Qui redemisti de morte vitam meam, ostendens in me gratiam, & misericordiam tuam.

Qui satias bonis desiderium meum, & olim restitues iuuentutem meam.

Fecisti mecum misericordiã in omni tempore, & vltionem sumpsisti de inimicis meis.

Fuisti mihi ô Domine in munimẽtũ, & in partem securam salutis meæ.

In consilio tuo dux mihi fuisti, & in misericordia tua assumpsisti me.

Multiplicâſti in me magnitudinem tuam,& poſt iram tuam conuerſus, conſolatus es me.

Oſtendiſti mihi tribulationes multas & malas, ſed tandem de profundis abyſſis eduxiſti me.

Notas mihi feciſti vias tuas, non abſcondiſti à me conſilia tua.

Miſericors & plenus es gratia Domine Deus, tardus ad iram, & propenſus ad bonitatem.

Non iraſceris in perpetuum,neque in æternum retines in ira miſerationes tuas.

Non reddis nobis iuxta peccata noſtra, nec punis nos iuxta iniquitates noſtras.

Quantùm cælum excelſius eſt quàm terra, tantum miſericordia tua prævaluit erga nos.

Quantùm diſtat Oriens ab Occidente, tam longè ſemouiſti à nobis tranſgreſſiones noſtras.

Sicut miſeretur pater ſuis liberis, ita ſuper nos miſertus es Domine Deus noſter.

Non oblitus es plaſmatis tui,recordaris quòd caro ſumus omnis homo viuẽs.

educes de laqueo pedes meos.

Ad te ô Deus sunt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones, & nunc in secula seculorum. Amen.

PSALMVS XV. DE BENEficijs Dei, cum gratiarum actione.

COllaudat te anima mea ô Deus, & omnia quæ intra me sunt nomẽ tuũ sanctum.

Gratias tibi agit anima mea, & nunquam tradam obliuioni vniuersa tua beneficia.

Qui propitiaris omnibus meis delictis, & sanas omnes infirmitates meas.

Qui redemisti de morte vitam meam, ostendens in me gratiam, & misericordiam tuam.

Qui satias bonis desiderium meum, & olim restitues iuuentutem meam.

Feciſti mecum misericordiã in omni tempore, & vltionem sumpsisti de inimicis meis.

Fuisti mihi ô Domine in munimẽtũ, & in partem securam salutis meæ.

In consilio tuo dux mihi fuisti, & in misericordia tua assumpsisti me.

Multiplicâſti in me magnitudinem tuam,& poſt iram tuam conuerſus, conſolatus es me.

Oſtendiſti mihi tribulationes multas & malas, ſed tandem de profundis abyſſis eduxiſti me.

Notas mihi feciſti vias tuas, non abſcondiſti à me conſilia tua.

Miſericors & plenus es gratia Domine Deus, tardus ad iram, & propenſus ad bonitatem.

Non iraſceris in perpetuum,neque in æternum retines in ira miſerationes tuas.

Non reddis nobis iuxta peccata noſtra, nec punis nos iuxta iniquitates noſtras.

Quantùm cælum excelſius eſt quàm terra, tantum miſericordia tua prævaluit erga nos.

Quantùm diſtat Oriens ab Occidente, tam longè ſemouiſti à nobis tranſgreſſiones noſtras.

Sicut miſeretur pater ſuis liberis, ita ſuper nos miſertus es Domine Deus noſter.

Non oblitus es plaſmatis tui,recordaris quòd caro ſumus omnis homo viuẽs.

Quódque ætas mortalium tanquàm fœnũ eſt, ac inſtar florum agri ſe habet.

Quos protinus vt auſterior vẽtus flabris ſuis vexauerit, nulli ſunt, neque loci eorum vltra inueniuntur.

Miſericordia autem tua Domine perpetua eſt ſuper timentes te, & iuſtitia tua ſemper perſeuerat.

Dum modo ſeruamus fœdus tuum, & mandatorum tuorum memores ſumus, vt ea faciamus.

Domine in cælis thronum tuum firmâſti, & imperio tuo vniuerſa regis.

Exaltabo te ô Deus, & nomen tuum in æternũ laudabo, & in ſeculum ſeculi.

Omni tempore gratias tibi agam, & nomen tuum illuſtre reddam in perpetuum, & ſi quid vltra eſt.

Magnus es tu Domine, & ſupra omnem laudem, & magnitudinis tuæ nulla eſt perueſtigatio.

Generatio ad generationem opera tua dicent, & virtutes tuas antiquas enũciabunt.

Magnificẽtiam gloriæ ſanctitatis tuæ, & memoriam multæ bonitatis tuæ ſemper laudabunt.

Quoniã omnibus bonus es tu,& misericordia tua ſuper vniuerſa opera tua.

Oculi omnium te expectant, vt des eis cibum ſuum in tempore.

Aperis manũ tuam, & imples omne quod viuit,refectione.

Iuſtus es Domine in omnibus viis tuis,&ſanctus in omnibus operibus tuis.

Cuſtodis omnes te diligentes, & non tanget eos tormentum malitiæ.

Laudẽ tui loquetur os meum,& omne viuens celebrabit nomen tuum ſanctum in perpetuum & ſemper.

Laudate Dominũ, ô vos angeli eius, potentes virtute,faciẽtes iuſſus eius,obedientes voci verbi illius.

Collaudate Deũ vniuerſi exercitꝰ eius, miniſtri eius,qui facitis voluntatem eius.

Magnificate Dominũ mecum,& exaltemus nomen eius in id ipſum.

Laudate Dominũ omnes ſancti eius, cuius ſolius nomẽ ſublime eſt,cuius laus cælos ac terram ſuperat.

Collaudate Dominũ vniuerſa opera eius, in omni loco imperij eius. Omne quòd viuit laudet te Domine. Amen.

Finis 15. Pſalm. D. Ioan. Epiſ. Reſſ.

PSALM. XXII.

EX DAVIDE.

Deus, Deus meus respice in me, quare me dereliquisti.

DEVS meus, Deus meus, cur deseruisti me, videor non impetraturus, quamuis id magnis agam clamoribus, liberationem.

Mi Deus clamabo per diem, sed non respondebis, & per noctem, absque vlla intermissione.

Interim tu ô sanctissime, veluti securus horum quæ patior, desidere videris, qui succurristi toties, & materia fuisti carminum ipsi Israëli, quibus gratias tibi pro beneficiis agebant.

Spem suam ponere in te solebant patres nostri, & quoties id faciebant, tu liberabas eos.

Quoties ad te clamauerunt, liberati sunt: quoties sese tibi crediderunt, pudore non sunt suffusi.

Ego verò vermis esse videor magis quàm vir, sterquilinium Adæ, & infimæ plebis fex.

Quotquot videbant me, ſubſannabāt me, conuiciebantur, & moto capite irridentes inſultabant mihi.

Gloriari ſolet hic, inquientes, charum ſe eſſe Domino, liberet ergo nunc eum, ſi tantopere amat eum.

Te procurāte prodij ex vtero, & bene ſperare iuſſiſti me, quùm adhuc ſugerem vbera matris meæ.

Opera tua eiectus ſum è vulua, & curæ tuæ relictus, quùm eſſem adhuc in vtero matris meæ, Deus eras mihi tu.

Ne procùl igitur abceſſeris à me, quia periculum præſentiſſimū eſt, nec quemquam video, qui auxilio futurus ſit.

Cinxerunt me tauri multi fortes, & velut ſaginati in paſcuis Baſan circundederunt me.

Aperuerunt aduerſum me os ſuum, non aliter quàm leo inhians prædæ, & præ fame rugiens.

Tanquam aqua fluidus factus ſum, & ſoluta ſunt omnia membra mea, cor meū veluti cæra diffluxit intra præcordia mea.

Exaruit tanquam teſta omne robur meum, & lingua mea agglutinata eſt palato meo, & tādem in puluere, quemad-

modum mortui ſolent, ſepelies me.

Circundederunt namque me canes, cõſpirauerũt aduerſum me peſſimi quíque, fodcrũt manus meas & pedes meos.

Tractatus ſum ab eis tam inhumaniter, vt numerare potuerim facilè omnia oſſa mea, ipſi adhuc poſt omnem cruciatum toruum adſpiciebant & contemplabantur me.

Partiebantur veſtes meas, & de tunica mea ſortiebantur.

Quare tu Domine, ne longè abſceſſeris hinc, quin potius (quùm ſis fortitudo mea) ferre mihi ſuppetias feſtina.

Eripe à gladio animam meam, & à violentia canis vnicam meam, omni humano auxilio deſtitutam.

Salua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium eripe me.

Commemorabo maieſtatem nominis tui fratribus meis, in frequentiſſima populi turba laudes tuas prædicabo.

Quotquot eſtis cultores Domini, laudate eum: vniuerſi poſteri Iacob, magnificate eum, & reuerẽter colite illum omnes poſteri Iſraëlis.

Quia non deſpexit, neque vilipendit

ob miſeriam pauperem, neque auertit contemptim faciem ſuam ab eo, quin potius quùm pauper clamaret ad illum, diligenter auſcultauit.

Te laudabo carminis meis publicè in frequentia populi, & quæ noui, perſoluã videntibus illis, qui reuerentur te.

Comedent pauperes, & ſaturabuntur: laudabunt Dominum quicunque ſtudẽt placere illi, viuẽt corda veſtra, quotquot eſtis tales perpetuò.

Conſiderabunt hæc, & conuertentur ad Dominum cuncti fines terræ, & ſupplices fient tibi Domine vniuerſæ nationes gentium.

Domini enim eſt poteſtas regia, & imperium habet etiam in gentes.

Comederunt, & quùm guſtâſſent ſpiritualia Domini dona, ſupplices facti ſunt potentiſſimi quique eorum, qui terram inhabitant, & in venerationem illius genua flectent, etiam mortui omnes in terra ſepulti, quia propriam vitam nõ eſt dedignatus impendere pro illis.

Poſteri noſtri colent eum, ſcribentur hæc Domino, vt poſteri intelligant.

Vt & illi veniant & annuntient po-

pulo, qui ab ipsis nascetur, quod hæc fecerit tam stupenda Dominus.

PSAL. C. GRATIARVM ACTIO.

Iubilate Deo omnis terra.

IVbilate in honorẽ Domini, quotquot in terra versamini.

Colite Dominum cum lætitia, venite in conspectum ipsius cum exultatione.

Agnoscite Dominum esse illũ Deũ, qui fecit nos, neque enim ipsi fecit nos, sed populus eius sumus & grex, quem ipse pascit assiduè.

Intrate per portas illius, gratias acturi pro acceptis ab eo innumeris beneficiis, & per atria cantaturi laudes illius, laudate illũ, & celebrate laudibus nomẽ illius.

Benignus est enim Dominus, & infinitæ misericordiæ, & in seruandis promissis constantissimus, non vni generationi tantum, sed omnibus.

PSALMVS XII. PETITIO

aduentus Christi accelerandi, propter superborum principum, & hypocritarum in populo multitudinem inualescentem.

SAluũ me fac Domine, quoniã deficit sanctus, quoniam defecerunt fideles à

filijs hominis.

Vana loquuntur vnuſquiſque cũ proximo ſuo, labium adulationum in corde, & corde loquentur.

Perimat Dominus omnia labia adulationum, linguam loquentem magna.

Qui dixerunt, linguis noſtris magnificabimur, labia noſtra nobiſcum, quis Dominus nobis?

Præ vaſtitate pauperum, præ gemitu medicorum nunc exurgam dicet Dominus, ponam in ſalute, loquetur pro ipſo.

Eloquia Domini, eloquia munda, argentum igne examinatum, à Domino terræ purgatum ſepties.

Tu Domine cuſtodies eos, cuſtodies eum à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant, cum exaltabuntur opprobria filijs Adam.

FINIS.

IMPLORATIO DIVINI AUXILII, CONTRA tentationem, cum insultatione contra dæmones, ex spe & fiducia in Deum.

Psal.3. DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgũt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ, non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi, quia dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circũdãtis me, exurge domine, saluum me fac Deus meus.

Psal.5. Domine, deduc me in iustitia tua, propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secũdum multitudinem impietatum eorũ expelle eos, quoniã irritauerũt te Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te, in æternũ exultabunt, & habitabis in eis.

Domine vt scuto bonæ volũtatis tuæ coronasti nos.

Domine Deus meus in te speraui, saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me. Psal 7.

Nequando rapiat vt leo animã meam, dum nõ est qui redimat, neque qui saluũ faciat.

Exurge domine in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Persequitur inimicus animam meam vt comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

Arcum suum tetendit, & parauit illũ: & in eo parauit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit iniustiam, concepit dolum, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum, incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Cõfitebor domino secũdum iustitiam

eius:& psallã nomini Domini altissimi.

In pace in idipsum dormiam & requiescam,

Quoniam tu domine singulariter in spe constituisti me.

Psal. 9. Miserere mei Domine,vide humilitatem meam de inimicis meis.

Et sperant in te, qui nouerunt nomen tuum Domine, quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Et factus est Dominus refugium pauperi,adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Vt quid Domine recessisti longè, despicis in oportunitatibus in tribulatione?

Quoniam non in finem obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua,ne obliuiscaris pauperum.

Tibi derelictus est pauper:orphano tu eris adiutor.

Desiderium pauperum exaudiuit Dominus:preparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes eius.

Oculi

Oculi eius in pauperē respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

Propter miseriam inopum & gemitū pauperum nūc exurgam, dicit Dominus.

Domine Deus meus in te speraui, saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

Vsquequo Domine obliuiscēris me in finem? vsquequo auertis faciē tuā à me? *Psal.12.*

Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, prævalui aduersus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui.

Exultabit cor meū in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.

Conserua me Domine, quoniam speraui in te: dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorū non eges. *Psal.15.*

Perfice gressus meos in semitis tuis, *Psal.16.*

vt non moueantur vestigia mea.

Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

Psal.15. Prouidebam Dominum in conspectu meo, quoniam à dextris est mihi, ne cõmouear.

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe.

Psal.17. Tu illuminas lucernã meam Domine Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius, eloquia Domini igne examinata, protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deũ nostrũ?

Psal.21. Ego autem sum vermis & non homo, opprobrium hominũ, & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserũt me, locuuti sunt labiis, & mouerunt caput.

Tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab vberibus matris meæ, in te proiectus sum ex vtero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discesseris à me.

Quoniã tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt qui adiuuat.

Tu autẽ Domine ne elongaueris auxilium tuum à me, ad defenſionẽ meam conſpice.

Et ſi ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus ipſa me cõſolata ſunt.

Ad te Domine leuaui animã meam, Deus meus in te confido, nõ erubeſcam. *Pſal. 24. 2.*

Neque irrideant me inimici mei, etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confundentur.

Delicta iuuentutis meæ & ignorãtias meas ne memineris.

Secundùm miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multũ eſt enim.

Oculi mei ſemper ad Dominum, quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt, de neceſſitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem

meum,& dimitte vniuersa delicta mea.

Psal.26. Dominus illuminatio mea, & salus mea,quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Si consistant aduersum me castra,non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo.

Vnam petij à Domino,hãc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Vt videam voluptatem Domini, & visitem templum eius.

Exaudi Domine vocẽ meam qua clamaui ad te,miserere mei,& exaudi me.

Tibi dixit cor meum,Exquisiuit te facies mea,faciem tuã Domine requiram.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Expecta Dominum,viriliter age:confortetur cor tuum: & sustine Dominum.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne ſileas: nequando taceas à me, & aſſimulabor deſcendentibus in lacum. *Pſal.27.*

Pſallite Domino ſancti eius, & confitemini memoriæ ſanctitatis eius. *Pſal.29.*

Quoniam ira in indignatione eius, & vita in voluntate eius.

Ad veſperam demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.

Auertiſti faciem tuam à me, & factus ſum conturbatus.

Ad te Domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in ſanguine meo, dum deſcendo in corruptionem?

In te Domine ſperaui, non confundar in æternum, in iuſtitia tua libera me. *Pſal.30.*

Inclina ad me aurem tuam, accelera vt eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, vt ſaluum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo quem abſconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas Domine commendo ſpiritum meum, redemiſti me Domine Deus veritatis.

Meſerere mei Domine, quoniam tribulor, cõturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea, & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium, vicinis meis valde, & timor notis meis.

Qui videbãt me foras fugerunt à me: obliuioni datus ſum tanquam mortuus à corde.

Factus ſum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum cõuenirent ſimul aduerſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autẽ in te ſperaui Domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis ſortes meæ.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum, ſaluum me fac in miſericordia tua

Domine, non confundar, quoniam inuocaui te.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abſcondiſti timentibus te!

Ecce oculi Domini ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius. *Pſal.32.*

Vt eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet Dominũ, quoniam adiutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum, & in nomine ſancto eius ſperauimus.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperauimus in te.

Accedite ad eum, & illuminamini, & facies veſtræ non confundentur. *Pſal.33.*

Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

Guſtate & videte, quoniam ſuauis eſt Dominus, beatus eſt vir qui ſperat in eo.

Timete Dominũ omnes ſancti eius, quoniam nõ eſt inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & eſurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Iuxta est Dominus his qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit.

Psal.35. Filij hominũ in tegmine alarum tuarum sperabunt, inebriabuntur ab vbertate domus tuæ.

Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Psal.37. Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Quoniã sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniã iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ, & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerũt & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & nõ est sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium

meum: & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum,& ipſum non eſt mecum.

Amici mei & proximi mei, aduerſum me appropinquauerunt & ſteterunt.

Et qui iuxta me erant de longè ſteterunt, & vim faciebant qui quærebât animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, loquuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiēs, & non habens in ore ſuo redargutiones.

Quoniam in te Domine ſperaui, tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi, Nequando ſupergaudeant mihi inimici mei, & dum commouētur pedes mei,ſuper me magna loquuti ſunt.

Quoniam ego in flagella paratus ſum, & dolor meus in cōſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meam annunciabo,& cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt, qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus, ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

Psal. 31. Dixi, Custodiam vias meas, vt nõ delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, cùm consisteret peccator aduersum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis, & dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

Loquutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum,

Et numerum dierũ meorum quis est, vt sciam quid desit mihi.

Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos, & substãtia mea tanquam nihilũ ante te.

Veruntamen vniuersa vanitas, omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertrãsit ho-

mo, sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nónne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meũ: quoniam tu fecisti, amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci, in increpationibus propter iniquitatem corrupuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius, veruntamen vanè cõturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Ne sileas: quoniam aduena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei. Psal. 38.

Remitte mihi, vt refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine mirabilia tua, & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Tu autē Domine ne longè facias miserationes tuas à me, misericordia tua & veritas tua susceperunt me.

Quoniam circundederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine, vt eruas me: Domine ad adiuuandum me respice.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te, & dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum & pauper, Dominus solicitus est mei.

Adiutor meus & protector meus tu es, Deus meus ne tardaueris.

Psal. 41. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fontem

viuum, quãdo veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, vbi eſt Deus tuus?

Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam, quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis vſque ad domum Dei?

In voce exultationis & confeſſionis ſonus epulantis.

Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipſum anima mea conturbata eſt, propterea memor ero tui de terra Iordanis & Hermonij à monte modico.

Abyſſus abyſſum inuocat in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelſa tua & fluctus tui ſuper me tranſierunt.

In die mandauit Dominus miſericordiam ſuam & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicã Deo, Suſceptor meus es.

Quare oblitus es mei? & quare cõtristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, vbi est Deus tuus?

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniã adhuc cõfitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

Psal. 45. Deus noster refugium & virtus: adiutor in tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.

Deus in medio eius non commouebitur, adiuuabit eã Deus mane diluculo.

Psal. 50. Miserere mei Deus secundum magnã misericordiam tuam,

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco: & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccaui, & malum coram te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum: & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſopo, & mundabor: lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt oſſa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis; & omnes iniquitates meas dele.

Cor mũdum crea in me Deus: & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meũ annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo, spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion, vt ædificentur muri Hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psal. 54. Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam, intẽde mihi & exaudi me.

Cor meum conturbatum est in me, & formido mortis cecidit super me.

Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, Quis dabit mihi pennas sicut columbæ,

columbæ,& volabo,& requieſcam?

Iacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet.

Nonne Deo ſubiecta erit anima mea? *Pſal. 61.* ab ipſo enim ſalutare meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus, ſuſceptor meus, non mouebor amplius.

Quouſque irruitis in hominem? interficitis vniuerſi nos, tanquam parieti inclinato,& macerię depulſæ?

Veruntamen Deo ſubiecta eſto anima mea, quoniam ab ipſo patiētia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Saluator meus,adiutor meus,non emigrabo.

In Deo ſalutare meum,& gloria mea, Deus auxilij mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda veſtra, adiutor Deus noſter in æternum.

Semel loquutus eſt Dominus, duo hæc audiui, quia poteſtas Dei eſt, & tibi Domine miſericordia,quia tu reddes vnicuique iuxta opera ſua.

Deus, Deus meus, ad te de luce vi- *Pſal. 62.* gilo.

Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, inuia, & inaquosa, sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ, tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultum suum super nos, Psal. 66.

& miſereatur noſtri.

Vt cognoſcamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fines terræ.

FINIS.

EX NOVO TESTAMENTO.

EX MATTHAEO.

Matth. 6.

Precatio Dominica.

PAter noſter, qui es in cælis: Sanctè colatur nomẽ tuum. Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, vt in cælo, ſic & in terra. Victum noſtrum alimentarium da nobis hodie. Et remitte nobis debita noſtra, vt & nos remittimus debitoribus noſtris. Néue nos in tentationem inducito, ſed à malo tuere: Quoniam tuum eſt regnum, & potentia, & gloria in ſempiternum, Amen.

Matth. 11.

Ago tibi gratias, Pater cæli terræque Domine, qui hæc ſapientes peritóſque celaueris, & infantibus patefeceris: & quidem, ô Pater, quoniam ita tibi viſum eſt.

Matth. 26.

Mi Pater, ſi fieri poteſt, euadam hoc

poculum: quanquam non vt ego volo, ſed vt tu.

Et paulò pòſt.

Mi Pater, ſi hoc euadere poculum non poſſum, quo minus id bibam, fiat voluntas tua.

Lucæ 1.

Agit Deo gratias Maria, per quem grauidata ſit eo, qui ſit Iſraëlitis ſalutem allaturus.

Mariæ Ieſu matris carmen.

Magnificat animus meus Dominum, exaltátque mea mens de Deo Seruatore meo: qui ſpectauerit humilitatem ancillę ſuæ, vnde me in poſterum beatá prædicatura ſunt omnia ſecula. Quoniam mihi magna fecit præpotens ille, cuius & nomen ſanctum eſt, & miſericordia perennis erga reuerentes eum. Qui fortia patrat ſuo brachio, profligat animi mente ſuperbiętes. Deturbat potentes de ſolijs, & humiles extollit. Eſurientes bonis explet, & diuites inanes dimittit. Subuenit Iſraëlitis ſuis miſericordię memor: quęadmodum maiorib⁹ promiſerat noſtris, Abrahamo, & eius futuræ poſteri-

tati.

Lucæ 1.

Deo gratias agit, qui promiſſum miſerit Seruatorẽ, cui præiturus ſit Ioãnes.

Zachariæ Ioannis carmen Baptiſtæ patris.

Grates Domino Iſraëlitarum Deo, qui populi ſui liberationem procuret, erigátque nobis cornu ſalutis in domo ſui Dauidis, quemadmodum promiſit priſcorum ore ſanctorum ſuorum vatum, quo vindicemur ab hoſtibus noſtris, & ex omnium manu, qui nos odêre. Vt vtatur miſericordia erga maiores noſtros, recordatione ſui ſancti fœderis: qui iureiurándo promiſerit, Abrahamo patri noſtro, daturum ſe nobis, vt intrepidè, ex hoſtium noſtrorum manu liberati, eum coram piè iuſtéque colamus, toto vitæ noſtræ tempore. Et tu puer Supremi vates vocabere: præibis enim Domino, paratum vias eius: ad dandam ſalutis cognitionem eius populo, per eorum veniam peccatorum, per intimam Dei noſtri miſericordiam, qua nos ex alto viſit ortus: qui appareat ijs, qui in tenebris &

atra nocte degunt, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Lucæ 2.

Laudant Genij Deum, nato Christo.

Deo gloria supremis in locis, & in terra pax, erga homines beneuolentia.

Lucæ 2.

Agit Simeon Deo gratias, ob missum Seruatorem.

Nunc dimittis tuum me Domine, secundum promissionem tuam placidè: quandoquidem vidi meis oculis salutem tuam, quam omnibus expositam populis parâsti, lumen gentibus patefaciendũ, & Israëlitarum gloriam tuorum.

Lucæ 18.

Pharisæi precatio, sed superba & vitiosa.

Deus, ago tibi gratias, quòd non sum quales reliqui hominum, rapaces iniusti, adulteri, aut etiam qualis hic Publicanus: Ieiuno bis intra singula sabbata: decimas do omnium quæ possideo.

Lucæ 18.

Publicani precatio, modesta & bona.

Deus propitius esto mihi fonti.

Lucæ 23.

Latronis cum Christo crucifixi.

Memento mei Domine, cùm ad tuũ regnum perueneris.

Lucæ 23.

Iesu expirantis

Pater, tibi in manus commendo spiritum meum.

Ioannis 11.

Iesu Lazarum in vitã reuocaturi.

Pater, ago tibi gratias, qui me audias. Equidem scio, vt me semper audias: sed propter circunstantem turbam dico, vt credant à te missum esse me.

Actorum 1.

Apostolorum super subrogatione Ioseph, Barsabæ, aut Matthiæ in Iudæ locum.

Tu Domine, qui omnium mentes perspicis, ostende, vtrum horum destina-

ueris ſubeundæ huius muneris & legationis ſorti, ex qua Iudas excidit, in ſuum iturus locum.

Actorum 4.

Precantur Apoſtoli Deum, vt ſe contra aduerſarios confirmet ad docendum Euangelium.

Domine, tu Deus es, qui cælum, terram, mare, & quæcunque in eis inſunt, feciſti: qui ore tui Dauidis ita dixiſti, Quid tumultuantur gentes? populi vana conantur? conſpirãt orbis reges? Coëunt optimates contra Dominum, contráque eius vnctum? Coiuerunt enim verè aduerſus tuum ſanctum Ieſum quem vnxiſti, Herodes & Pontius Pilatus, cum gentibus & populis Iſraëliticis, facturi quæcunque tu tua manu, conſilióque facienda deſtinâſti. Quamobrem Domine adſpice minas eorum, tuíſque da cum omni libertate tuum ſermonem eloqui, manum tuam extendẽdo ad ſanationes, prodigia & oſtenta edenda, per nomen tui ſancti Ieſu.

Actorum 7.

Stephani morientis.

Domine Iesu, accipe spiritum meum.

Tum demissis genibus.

Domine, noli in eos hoc vindicare peccatum.

EX EPISTOLIS.

Rom. 1.

Ago Deo meo gratias, per Iesum Christum de vobis omnibus, quòd vestra fides toto orbe diuulgatur.

Rom. 16.

Et qui vos confirmare potest secundum Euangelium meum, & Iesu Christi precationem, secundum patefactionem mysterij æternis temporibus taciti, nunc autem declarati, & per vaticinias literas, ex Dei immortalis instituto ad obediendum fidei, ad gentes omnes explicati, soli sapienti Deo per Iesum Christum gloria in perpetuum, Amen.

I. Corinth. 1.

Ago Deo meo semper de vobis gratias, ob Dei beneficium, quod vobis collatum est in Iesu Christo.

I. Corinth. 16.

Gratia Domini Iesu Christi vobis adsit, Mea charitas cum omnibus vobis in Christo Iesu, Amen.

II. Corinth. 1.

Gratia vobis & pax à Deo patre nostro, & Domino Iesu Christo. Grates Deo & Patri Domini nostri Iesu Christi, patri misericordiæ, omnisque solatij Deo.

II. Corinth. 13.

Gratia Domini Iesu Christi, & Dei charitas, & sancti Spiritus communio vobis adsit omnibus, Amen.

Galat. 6.

Gratia Domini IESV Christi adsit animo vestro fratres, Amen.

Ephes. 6.

Adsit omnibus gratia, Dominum nostrum IESVM Christum amantibus incorruptè.

I. Tim. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo patre nostro, & Domino IESV Christo, Domino nostro.

Tit. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Domino IESV Christo, Seruatore nostro.

I. Pet. 1.

Gratia vobis & pax multa sit. Grates Deo, & Patri Domini nostri IESV Christi, qui nos pro sua singulari misericordia iterum genuerit in viuam spem, per IESV Christi resurrectionem ex mortuis. Sunt & alia huiusmodi in Epistolis: quæ hîc repetere non est opus.

Apocal. 5.

Cùm cœpisset Agnus librum, quatuor animalia, & illi viginti quatuor senatores accesserunt Agno, habentes singuli cytharas & phialas aureas, suffimentorum plenas, quæ sunt sanctorum preces, canebántque carmen nouum, ita dicentes:

DIgnus es qui librum accipias, eiúsque sigilla aperias, quoniam mactatus es, nósque Deo tuo sanguine, omnibus ex nationibus, linguis, populis, atque gentibus emisti, & Deo nostro reges ac sacerdotes fecisti, regnaturos in terris.

Tum adſpiciens, audiui multorum vocem Geniorum circa ſolium ſenatorumque, quorum numerus erat millies centena millia, & decies centena millia, qui magna voce ſic dicebant:

Dignus eſt Agnus immolatus, qui potentiam, & opes, & ſapientiam, & vires, & honorem, & gloriam, atque fœlicitatem adipiſcatur.

Tum res omnes quæ ſunt in cælo, & in terra, & ſub terra, & in mari, breuiter quæ ſunt in eis omnia, audiui ita dicere:

Sedenti in ſolio, & Agno, fœlicitas, & honos, & gloria, & imperium in perpetua ſecula.

Et quatuor animalia dicebant, Amen.

Apocal. 7.

Poſteà animaduerti tantam turbam, vt eam numerare nemo poſſet, ex omnibus gentibus, nationibus, populis, linguis: qui ante ſolium & Agnum ſtantes, albis induti veſtibus, & palmas in manibus habentes, magna voce clamabant, in hunc modum:

Salus ſedenti in ſolio Dei noſtri, & Agno.

Tum omnes Genij, qui ſolium, ſenatoréſque, & quatuor animalia circumſtabant, proni ad ſolium, accederunt, Deúmque venerati ſunt, dicentes:

Etiam, Fœlicitas & gloria, & ſapientia, & gratiarum actio, & honos, & potentia, & vires Deo noſtro, in perpetua ſecula, Amen.

Apocal. 7.

Benedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſecula ſeculorum, Amen.

Apocal. 11.

Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam, & regnâſti. Et iratæ ſunt gẽtes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum vt iudicentur: & reddas mercedem ſeruis tuis Prophetis & Sanctis, & timentibus nomen tuum puſillis & magnis, & perdas eos qui perdunt terram, Amen.

Tob. 13.

Magnus es Domine in æternum, & in

omnia ſecula regnum tuum:quoniam tu flagellas,& ſaluas; deducis ad inferos, & reducis: & non eſt qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino filij Iſraël, & in cõſpectu gẽtium laudate eum:quoniam ideò diſperſit vos inter Gẽtes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis ſcire eos quia nõ eſt alius Deus omnipotẽs,præter eum.Ipſe caſtigauit nos propter iniquitates noſtras, & ipſe ſaluabit nos propter miſericordiam ſuam. Aſpicite ergo quæ fecit nobiſcũ, &cum timore & tremore cõfitemini illi: regémque ſeculorũ exaltate in operibus veſtris. Ego autem in terra càptiuitatis meæ cõfitebor illi:quoniã oſtẽdit maieſtatem ſuam in gentẽ peccatricem.Conuertimini itaque peccatores,& facite iuſtitiam coram Deo,credẽtes quòd faciat vobiſcum miſericordiam ſuam. Ego autem,& anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominũ omnes electi eius:agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Anima mea benedic Dominum. Amen.

FINIS.

1 JU 55